

MIKULÁSSÁGOK

Exkluzív interjú az igazi
finn Mikulással
Együk meg a Télapót!

KEREKASZTAL

Terítéken a számítógépek
használata

PORTRÉK

Nagy István és Buza Virág

FŐISKOLAI
CSENGETTYŰK 2 in 1
TDK és NK OTDK az ÁVF-en

**Békés,
szeretetteljes
ünnepeket
kívánunk!**

TksziKszzi

VIII. évfolyam, 3. szám (2003. december)

Az Általános Vállalkozási Főiskola lapja

TŐLÜNK NEKTEK

CSENGŐSSÉGEK

ÁVF-es TDK-KÖRKÉP

A TDK NAGY NAPJA

Sokat gondolkodtam, hogy is kezdjek hozzá a november 24-én lezajlott házi TDK-ról szóló beszámolóhoz, végül az eposzok ismert in medias res stílusát választva belevágtam a közepébe, de azért olvashattok előzményekről, és természetesen a végét sem hagytam el.

Mindenki (legalábbis akikkel beszéltem) úgy állt hozzá a dologhoz, hogy baj nem lehet belőle, ez nem egy ZH, bár hallottam egy olyan megjegyzést is: „legfeljebb zacskót húzunk a fejünkre a Főiskolán”, vagy ha nem nyerek díjat, az sem gond.

Ezt mondták hangosan (én is), de titokban mindenki (ilyen-olyan okból) valamelyik dobogós helyezésként reménykedett. Meg különben is, ha már ennyit dolgoztunk, készültünk, jól esik az embernek, ha elismerik.

Lényeg a lényeg, hogy mindenki izgult, mert mégiscsak nagy megmérettetés volt.

Végül elérkezett a 9 órára hirdetett plenáris nyitóülés időpontja is. A terembe alig fértünk be, annyi érdeklődő, versenyző, zsűritag gyűlt össze. A nyitóbeszédet dr. Szegedi Zoltán és dr. Csáki György tartotta meg. Ismertették a házi, illetve a nemzetközisek intézményközi megmérettetésének menetét.

Ezt követően kezdetét vette a verseny. Egyes szekciókban kihasználták a vitára rendelkezésre álló 15 percet, és egész komoly érvelések hangzottak el a vélemények összecsapása során. Volt olyan terem, ahol egész részletes értékelést adott a zsűri, volt, ahol csak néhány kérdést tettek fel.

A hallgatói prezentációk végeztével a zsűritagok visszavonultak döntéshozatalra.

A házi TDK eredményhirdetésre délután 3 órakor került sor.

A szekciók elnökei minden díjátadás előtt röviden értékelték a szekciók teljesítményét. Összességében minden értékelő elégedett volt a prezentálók teljesítményével. Az alábbiakban láthatjátok a szekciók eredmé-

nyeit, melyhez még egy megjegyzést fűznék. **A különdíjakért,** mely díjazott pályázatonként 50 ezer forint volt, dr. Székács Anna tanárnőt illeti köszönet, aki a szponzori támogatásokat intézte.

Környezet és vállalkozás szekció

Bernáth Anett–Fekete Ágnes (VSZ III.)

I. díj

László Linda (VSZ IV.) III. díj

Nagy István–Benkó Lajos (VSZ III.) különdíj

Non-profit szekció

Dankó Hajnalka (NP II.) I. díj

Kassai Ildikó (NP III.) II. díj

Jancsó Rebeka (NP III.) III. díj + különdíj

Környezet és technológia szekció

Laczkó Katalin (VSZ IV.) II. díj + különdíj

Werly Szilvia (VSZ IV.) II. díj + különdíj

Ferencziné Csige Etelka (VSZ III.) III. díj

Andrási Andrea (VSZ IV.) III. díj

Pénzügyi szekció

Tihanyi Zsuzsanna (VSZ IV.) I. díj + különdíj

Ádám Zsuzsanna (VSZ III.) II. díj + különdíj

Stikrád Katalin (VSZ IV.) III. díj

Kovács Zsuzsa (VSZ IV.) különdíj

Üzletudományi szekció

Gábor Katalin (VSZ III.) I. díj + különdíj

Rávai Johanna (VSZ IV.) II. díj

Demeter Márton (VSZ IV.) III. díj + különdíj

Stratégia és regionális gazdaság szekció

Tumpek Adrienn (VSZ IV.) I. díj

Ilyés Andrea (VSZ IV.) II. díj

András Krisztina (VSZ IV.) III. díj

Dudás János (VSZ II.) különdíj

Gratulálunk a nyerteseknek és sok sikert kívánunk az OTDK-ra továbbjutóknak!

Dankó Hajnalka

TDK a zsűri szemszögéből

Idén hosszú idő óta ismét volt alkalma a hallgatósnak is képviseltetnie magát a zsűriben. Éppen ezért gondoltunk arra, hogy a hallgatói zsűri szemszögéből számoljunk be az ez évi TDK-ról. A TDK zsűrijébe bármely hallgató bekerülhetett, aki jelentkezett a Hallgatói Önkormányzat felhívására. Igaz, nem indulóként vettünk részt a rendezvényen, mégis nagy izgalommal vártuk.

Miután minden bizottsági tag elfoglalta a helyét a különböző szekcióban, a zsűritagok (tanárok, cégek képviselői, hallgatók), megismerkedtek egymással. Ezután elkezdődhetett a nemes versengés a továbbjutásért. Jó volt látni, ahogy hallgató társaink érdekesebbnél érdekesebb prezentációkat mutattak be nekünk. Napjainkban aktuális témákat tudtak érdekessé tenni előadás-módjukkal és lelkesedésükkel.

Bizony nem üres frázis volt a mondás, hogy „nehéz helyzetben volt a zsűri”, mivel mi még sohasem kerültünk ilyen helyzetbe, hiszen nagyon színvonalas produkcióknak lehettünk szem- és fültanúi. A zsűri felnőtt tagjai egyenrangú partnerként kezelték minket, meghallgatták véleményünket és ugyanolyan súllyal szavazhattunk, mint ők.

A díjkiosztón ámultunk és bámultunk, milyen hasznos, szép és értékes könyveket osztottak ki a díjazottak, résztvevők között. A szponzorok által felajánlott különdíjak is jól megérdemelt helyekre kerültek.

Köszönjük a lehetőséget, hogy újra ott lehetünk. Ezúton is szeretnénk gratulálni a díjazottaknak, hiszen mindannyian megérdemlik az elismerést!

Hegedűs Kriszti – Palya Timi

Taroltak negyedéves NK-saink az I. NK OTDK-n!

Idén először került megrendezésre dr. Csáki György szervezésében a Nemzetközi kapcsolatok I. Országos Tudományos Diákköri Konferencia. Ebben az évben vannak iskolánkban először a Nemzetközi kapcsolatok szakon végzős hallgatók.

Elmondta, nem elégedetlen, de több jelentkezőre számított. A harmadévesek részvételét hiányolta. A negyedéves hallgatók ezzel a dolgozattal félig megírták szakdolgozatukat, így érthető a nagyobb érdeklődés. A hallgatók általában jó témákat választottak, csak néhány olyan dolgozat készült, mely túl átfogó volt. Problémaként elmondható, hogy bár a hallgatóknak fo-

lyamatosan kellene dolgozni projektjükön, mégsem ez történik. A diákok egy dolgotatot innak tanári segítséggel, azonban az eredmények még így is jók lettek. Reméli, két év múlva ismét megrendezésre kerül ez a verseny, remélhetőleg akkor egy másik iskola szervezésében.

A verseny négy főiskola hallgatói között zajlott (győri Széchenyi István Egyetem főiskolai kara, székesfehérvári Kodolányi János Főiskola, budapesti Zsigmond Király Főiskola, ÁVF). A szervezést az ÁVF kezdeményezte. Összesen 15 dolgozat lett beadva. **Iskolánk negyedéves NK szakos indulói mind díjazottak lettek.**

Társadalomtudományi szekció:

I. hely: Zámbo Noémi (SZIE),

II. hely: Bács-Várkúti Emőke (SZIE).

Nemzetközi gazdaság szekció:

I. hely: Szunomár Ágnes (ÁVF),

II. hely: Vágó Barbara (ÁVF),

III. hely: Kund Flórián (KJF).

Nemzetközi politika szekció:

I. hely: Varga Csilla (ZSKF),

megosztott III. hely: Gellért Anna (ÁVF),

Zackó Arany Blanka (KJF),

Somogyiné Farkas Adrienn (KJF).

Gratulálunk a nyerteseknek!

Pribelszki Erzsébet Aliz

Közös Nyílt Nap

Iskolánk adott otthont a 2003. december 1-jén megrendezett magán-, illetve alapítványi főiskolák KÖZÖS NYÍLT NAPJÁNAK.

A rendezvényen megjelent a Budapesti kommunikációs Főiskola, a Harsányi János Főiskola, a Heller Farkas Főiskola, a Kodolányi János Főiskola, a Modern Üzleti Tudományok Főiskolája, a Nemzetközi Üzleti Főiskola (IBS), a Zsigmond Király Főiskola és természetesen az Általános Vállalkozási Főiskola pavilonja sem hiányzott. Az ide érkező érdeklődő diákok fontos és hasznos információkkal gazdagodva hagyták el iskolánk épületét. Bízunk abban, hogy mindenki megtalálta a kedvére való főiskolát, és közülük sokan majd az ÁVF mellett döntenek. A továbbiakban sikeres felvételt kívánunk nekik!

Ignác Szilvia

GYERE VELÜNK!

Február vége a farsangi mulatságok és a maszkos bálók ideje. Az egyik legjobb program számomra ilyenkor: fenségesen jó olasz pizza elmajszolása egy csendes lagúna partján és utána egy flaska chiantival elkeveredni a velencei zsi-bongó tömegben. Szokás szerint érzékeljük, hogy több a magyar, mint az olasz, de még ez sem kedvtelenít el most.

Az utcákon maszkos, beöltözött velenceiek kicsit lenézően, de azért áthatva az ünnepélyes pillanatoktól néznek ránk tradicionális maszkjaik mögül. És ami nem meglepő, ha egy busznyí ÁVF-es elindul bulizni: itt is, ott is feltűnik egy-egy ismerős főiskolás arc a tömegből.

Persze az út nehéz és fárastó. Kispárna nélkül elindulni önmagunkra kirótt halalos ítélet. Az élmény viszont életre szól minden fáradtság ellenére. Péntek este 7-kor indulás az ÁVF elől, szombat reggel megérkezünk, éjszaka vissza Budapestre. Amikor kipihened magad az út után, akkor jössz csak rá, mennyi minden történt veled és egy busznyí főiskolás társaddal három nap alatt. Ez mindent megér, hiszen most vagy főiskolás és mikor máskor vennél részt ilyen kalandokban.

Tehát, kalandra fel!!!

Február végén a tavalyival ellentétben nem a nyitó, hanem a záró hétvégén, ismét megyünk a velencei karneválra.

Jelentkezni lehet: badborbi@freemail.hu vagy **06(30)9321-235**-os telefonszámon Borbáth Andrásnál (Bundi). Részvételi díj: 15.000 forint

Borbáth András

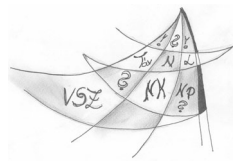
A LEONARDO anyagi oldala

Külföldi szakmai gyakorlatod ezen ösztöndíj keretében szinte minimális ráfordítással elérhető Neked. Az iskola biztosít számodra a 3 hónapra átlagosan 1200 eurót. Ez az összeg azonban csökkenhet, vagy emelkedhet annak függvényében, hogy a fogadó cég milyen támogatást nyújt. Tehát ha a fogadó cég kifizeti a szállásod, ad fizetést stb., akkor ebből az ösztöndíjából bőven megélsz, ha pedig ezeket magadnak kell kifizetni, az ösztöndíjad ennek arányában jelentősen megnőhet. Az én esetemben nem fizette a cég a szállást, nem adott fizetést, mégis elég volt az ösztöndíj a megélhetésre. Szóval ez ne tántorítson el attól, hogy kijussz külföldre!

A 2004-es ösztöndíjakra még mindig jelentkezhetsz a 304-es szobában Radványi Lászlónénál!

Lengyel Anikó

HÍREK A 103-ASBÓL

Tudósítás az FT főbb döntéseiről

Az idei félév második Főiskolai Tanácsának (FT) ülésére december 19-én került sor, melyen hosszú idő után ismét részt vettek az Iksziksi munkatársai is megfigyelésként, hogy tudassák veletek az itt született, Titeket is érintő döntéseket:

Az előző számban már hírül adott Vállalkozásszervező szak **levelező képzési mintatantervének megváltoztatására**, illetve a **távoktatási tagozat megszüntetésére** tett javaslatot a Tanács, többségi igen szavazattal elfogadta. A változásokra 2004 őszétől kerül sor – az oktatás részidős képzés formájában folya tovább –, melyről az iskola érintett hallgatói időben tájékoztatást fognak kapni. Aki bővebb információkat szeretne, az az előző számunkban megjelent, Antal János mb. főigazgató által írt részletes cikket olvassa el (lásd Iksziksi OnLine: <http://www.avf.hu/xci/>)!

A **Testület módosította a Non-profit gazdálkodási szak szakszemináriumi tárgyai-**

nak párosítását. A Tanszék vezetőjét, dr. Kelemen András megkérdezve, hogy ez pontosan mit is jelent, az alábbi választ kaptuk: „Párban kínáljuk ezeket a harmadéveseknek és a párosítás (amiből egyet választani kell) megváltozott. A hallgató az alábbi párosításokból választhat: szakszeminárium I-ben Projektek, pályázatok tenderek vagy Összehasonlító régióelemzés, szakszeminárium II-ön belül Kultúra, művelődés, szabadidő vagy Non-profit szervezetek a jogvédelem területén, szakszeminárium III-hoz Emberi jogok, érdekérvényesítés vagy egészségügyi szolgáltatások tartoznak, míg szakszeminárium IV-be Non-profit szervezetek a politika területén vagy Foglalkoztatás, rehabilitáció.”

Iskolánkban 2005/2006-os tanévtől várhatóan elindítják az **Üzleti kommunikáció** szak főiskolai szintű alapképzését **nappali** tagozaton.

Dr. Nógrádi Györgyné dr. Kiss Magdolna nyelvtanár főiskolai 2003. december 1-től docensi kinevezést nyert el.

Pribelszki Erzsébet Aliz és Dankó Hajnalka

PÁLYÁZHATÓ PÁLYÁZATOK

■ **„Humán erőforrás fejlesztése a civil szektorban”** címmel ösztöndíjpályázatot hirdet az Alapítvány a Magyar Felsőoktatásért és Kutatásért kuratóriuma. Az ösztöndíj elnyerésére olyan fiatalok pályázhatnak, akik a hazai civil szektor hatékonyabb működését és a civil szektor EU-csatlakozását elősegítő témákból készítik tudományos diákköri dolgozatukat, szakdolgozatukat vagy doktori értekezésüket.

Bővebb információ: www.om.hu

Beküldési határidő: 2004. február 27.

■ **Az év legígéretesebb fiatal vállalkozója pályázat**ot idén is meghirdeti az Életpálya Alapítvány. A díjra pályázhatnak 18-32 éves fiatalok. Az Életpálya Alapítvány pályázata lehetőséget teremt arra, hogy a leginkább megérdemelt pályamunkák anyagi támogatást kapjanak.

További információ:

www.eletpalya.hu

Beadási határidő:

2004. április 30.

■ **Fotópályázat**ot hirdet a Pedagógus-továbbképzési Módszertani és Információs Központ diákoknak és tanároknak. Minden olyan fényképet várnak, ami a fotóművészet eszközeivel mutatja be a mai magyar iskolát. A téma szabadon választott.

Bővebb információ: www.pafi.hu

Beküldési határidő:

2003. december 20.

További pályázati kiírások után kutakodhatsz a www.pafi.hu honlapon.

Pulai Zsolt

Tisztújítás a HÖK-nél

Megtartotta rendes évi tisztújító ülését a HÖK. Megválasztásra kerültek a szervezet vezetői, referensei.

Farkas Nikolett (VSZ III.) elnök

Hegedűs Krisztina általános alelnök

Varga Tímea (VSZ III.) operatív alelnök

Főiskolai Tanács tagok: Szalay Edit (NK II.), Balázs Gábor (VSZ IV.), Farkas Nikolett (VSZ III.)

Oktatási és Tanulmányi Bizottsági tagok: Hegedűs Krisztina (VSZ II.), Orosz Krisztián (VSZ I.), Ruzska Viktória (ÜSZ II.)

TDK hallgatói társelnök: Hegedűs Krisztina (VSZ II.)

Pályázati és sport referens, IKSZIKSI kapcsolattartó: Ruzska Viktória (ÜSZ II.)
Informatikai referens: **Horváth Gergely** (NKIII.)

Külügyi referens: Németh Erika (VSZ II.)

Irodavezetők: Hegedűs Krisztina (VSZ II.), Varga Tímea (VSZ III.)

ÉVFOLYAMI KÉPVISELŐK:

VSZ

- I. Orosz Krisztián, Tumó Nóra
- II. Hegedűs Krisztina, Németh Erika
- III. Varga Tímea, Farkas Nikolett
- IV. Gál Melinda, Balázs Gábor

NK

- I. Győry Livia
- II. Szalay Edit, Schuck Tímea
- III. Horváth Gergely
- IV. Szunomár Ágnes

RSZ

- I. Jóljárt Dávid

ÜSZ

- II. Ruzska Viktória

NP

- I. Fücsök Erika
- II. Rupik Beáta
- III. Szolnoki Attila Zsolt

ÜK

- I. Pokol Dorothea

REKLÁMZABÁLÓK ÉJSZAKÁJA

Mi van? Nyíltam belém a kérdés, mikor először hallottam erről a rendezvényről. A választ hét órán keresztül töltötték belém a Budapesti Kongresszusi Központban. A mérsékeltnek nem nevezhető belépőjegy árak alapján már valamit azért sejtethet a gyanútlan éhenkórász. Itt nagy zaba lesz! Az első Reklámszabálók éjszakáját 1980-ban mutatták be Párizsban és ezután a show világkörűli útra indult. Itthon most rendezték meg harmadszorra. Az ilyen esték folyamán közel hatszáz reklámfilm mutatnak be, díjakat osztanak ki, koncertek és színpadi produkciók zajlanak egymás után.

Szóval némi ácsorgást követően, hét óra után kinyitották a kapukat és bezúdult a luxusautók bőrfoteleinek illatával átitatott öltönyösök csoportja. Na és persze a többiek, köztük mi is! Az emberek öltözködéséből ítélve nem kétséges számomra mi lehetett az indulás előtti dilemmájuk: „Mit vegyek fel?” Voltak öszülő halántékú frissen vasalt fehéringések ugyanúgy, mint „bézbólsapkás hűdeleza” gyerekek.

A bejáratnál mindenki udvariasan tolong és keresi a legrövidebb ösvényt a ruhatár-

hoz. Nekünk ezelőtt jól szervezett sorokban felálló dekoratív hostess hölgyek blokadján kellett átküzdenünk magunkat, akik spontánnak tűnő bájos mosollyal, ám rendkívüli céltudatossággal osztogatták az osztogatnivalót. Ennek az lett a vége, hogy a ruhatárhoz a velem hozott fényképezőgépen kívül, két lufival, egy szatyornyi szórólappal, tájékoztatóval és termékmintával érkeztem meg. Ja, és ki ne felejtsem a felmatricázott reklámalmákat! Miután kifizettem életem talán legrágább ruhatárdíját, elvegyültem a tömegben!

Látva a támogatók standjait rádöbbenem, hogy itt szinte minden ingyen van és a többieknek felbuzdulva, jó magyar szokás szerint már markoltam is bele két kézzel az „ingyen-cukorkákkal” teletömött tartóba. Majd sorra jöttek a megmondhatatlan tartalmú és színű energiatalok, gyümölcslevek, pezsgők, koktélok! A sört valami kuponokért csapolták, de én olyat nem kaptam. Mindenki megtalálhatta a számára legízletesebb reklámfogást. A hölgyeket többek között a legújabb szépségápolási, bőrfeszesség megővő vita-minkomplexekkel bombázták, míg minket férfiakat a félmeztelen reklámlányok készítették nyálcsergőre, na és persze sűrű exponálásra! Nyolc órakor beültünk a mozi-terembe, mert kezdődött a virtuális zabálás, indult a műsor. Egyébként sem bírtam több neonszínű löttőt inni és a ribizli ízű koktéli is elfogyott addigra.

A terem sötétségbe borult, és némi színpadi protokoll, szájbarágás, majd a nyakunkba zúduló több száz lufi után kezdődtek a reklámfilmek. Az első félórás blokk után mindenkinek zsiabdadt az arcizmai a röhögéstől. Különböző stílusú, korszakú és témájú filmek váltották egymást. Szó sem volt itt intelligens

mosóporról vagy mindent felszívó szárnyasbetétről. Az igényes, ötletgazdag, sok esetben művészi reklámok domináltak. A blokkok között pedig Szőke András, az est műsorvezetője, szórakoztatta a reklámok hatására a nevéstől vagy éppen megdöbbenéstől a székébe süppedt közönséget.

Érzelmének mindenki nyomatékot adhatott a temérdek műanyag ajándék sippal. A különösen frappáns reklámokat sípkoncerttel, a komolyabb, mélyebb mondanivalójú filmeket, pedig tapsal jutalmazta a nézősereg. De voltak olyan megrázó filmek is, amelyek után döbrent csend lett úrrá rajtunk. A legnagyobb sikert talán a nyolcvanas és a kilencvenes évek eleji reklámok aratták. Nem csoda, hisz a többségnek felidéztek fiatal éveit, illetve gyermekkorát. A nosztalgiazás jóleső érzése töltött el mindenkit. Máskor, pedig a „kék az ég és zöld a fű” illúziót kergető reklámok kényeztettek bennünket. Azonban hamar észhez térünk a mézes-mázás világból, mikor egy-egy komorabb film következett, mint például felhívás az AIDS, a gyermekkereskedelem, faji megkülönböztetés vagy a szegénység borzalmaira. De ekkor jött a következő blokkal ránk zúdított poénaradat és máris szóltak a sípok.

A legéhesebbek egészen hajnali fél háromig maradtak, amikor is vége szakadt a hétéórás reklámfolyamnak. Az esemény fő szponzora egy mobilszolgáltató cég volt. Láss csodát, a nagydíjat pont az ezt a céget népszerűsítő reklám nyerte el. (V)Oda ne rohanjak...!

Molnár Milán

*Az eseményről szóló másik beszámolómat az Iksziksi OnLine-on olvashatjátok!
<http://www.avf.hu/xxi>*

KLUBÉLET – AZ ÉREM KÉT OLDALA

Jól fizető diákmunka vagy veszélyes szórakozás

Csak kevesen gondolnak bele, hogy buzlizni vagy dolgozni a szerencsésebb eset egy éjszakai szórakozóhelyen. Vajon a pult melyik oldala jár több előnnyel? A környezetemben elég nagy számmal vannak olyanok, akik megjegyezték, szívesen dolgoznának egy éjszakai szórakozóhelyen. Nem is vitatom, hogy a fizetés elég jó. Egy pohárszedő átlagfizetése nagyjából eléri a minimálbért, és ez az eltelt idővel arányosan növekedik, sőt előrelépési lehetőségek is vannak.

Persze negatívumok megjelennek itt is, mint minden munkában. Egy pohárszedő – bár ezt kevesen tudják – átlagosan 4-5, akár 6 kilométert is legyalogolhat egy munkaidő alatt (ami általában este 8-tól fél 5-ig tart), és az alkalmanként cipelt pohármennyiség súlya sem elhanyagolható, főleg egy felkapottabb helyen.

Szórakozóhelyen dolgozni nem a legrosszabb választás azoknak, akik bírják az éjszakai életmódot. Ám tisztában kell lennünk

vele, hogy mit vállalunk. A csaposok munkája sem jobb egy pohárszedőnél, itt ugyanis a véget nem érő emberáradat nem enged egy pernyi pihenést sem. Ez tehát kemény fizikai munkával jár, csakúgy, mint minden más munka a szórakozóhelyeken. De aki képesnek érzi magát rá, annak jó kereseti forrást jelenthet a tanulás mellett.

A pult átellenes oldalán ott vannak a szórakozni vágyó emberek, akik ugyebár a pénzköltés mellett más nehézségekkel is számolhatnak. Napjainkban egyre elterjedtebb a drogterjesztésnek egy olyan módja, ami a terjesztő számára szinte veszélytelen, és a lebukás kockázata a minimumra csökkentett. Erre példa, mikor szórakozni vágyó személy poharába drogot tesznek a tudta nélkül, vagy enyhén „felturbózzát” cigivel kínálják meg.

Ezt a problémát szem előtt tartva, már nem is fest annyira üdítő képet egy átmulatott éjszaka tervezgetése. Ám, mint a mellékelt ábra

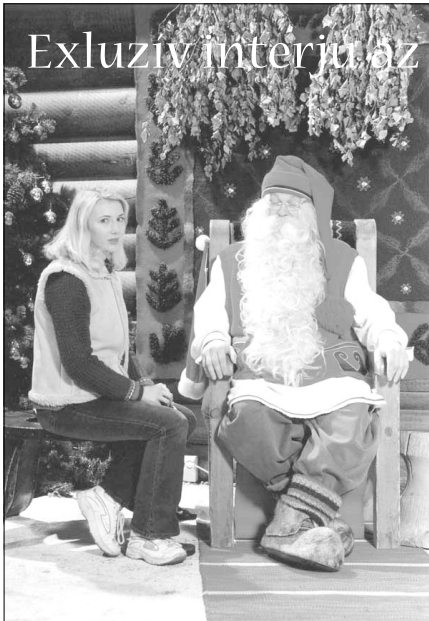
mutatja, ha lenézünk egy ilyen helyre, nagyon sokan vállalják a kockázatot a szórakozás érdekében. Általában minél több ember tartózkodik egy ilyen helyen, annál érdekeltlenebbek lesznek egymás iránt. A tömeg nem szokott segíteni egy olyan emberen, aki rosszul lett, vagy beteg. Ezért sem szabad egyedül menni.

Szerencsére egyre inkább hódít kis házában az a szokás, hogy nagyméretű (és egyébként elég drága) szórakozóhelyek látogatása helyett, házi buli hangulatú, kevés résztvevős, kis helyiségekben, jazz, reggae, és ska partikat rendez a fiatalság. Ezek az események általában egy-egy fotós, grafikai, vagy szoborkiállítás megnyitására, meglétéhez kapcsolódnak. Nem mondom, hogy ezeken a helyeken nem üti fel fejét a drog, de legalább nem abban az alantas formában, mint az egyéb jellegű rendezvényeken, ugyanis itt nem ezek terjesztése a cél. Egy ilyen partin való részvétel természetesen zenei izlés kérdése is.

Angel (Horváth Anna)

Exkluzív interjú az

IGAZI lappföldi Mikulással

Az ÁVF-en elnyert LEONARDO ösztöndíj keretében idén augusztustól október végéig Finnországban töltöttem a szakmai gyakorlatomat. Már egy hónapja élveztem Finnország gyönyörűségeit, amikor komolyabban elkezdtem gondolkodni azon, hogyan jutok el a híres lappföldi Téliapóhoz. Azt már sikerült kiderítenem, hol van az irodája, ahol az év minden napján fogadja a látogatókat. Egy Rovaniemi nevű városkától 8 km-re, pont az Északi Sarkkörnél. Igen ám, de ez a városka még onnan, ahol én laktam Finnországban is 10 óra út vonattal! Osztottam szoroztam, és már majdnem lemondtam az útról, de végül is elhatároztuk, hogy bérelünk egy autót, hátha úgy gyorsabban odaérünk. Nos, az út így is 7 óra volt. Amint elértük Lappföldet, alig vártuk, hogy lássunk rénszarvast, de csak a visszauton szembáztott élénk egy-kettő. Úgy látszik, a +2 fok még meleg volt nekik.

Az estét stílszerűen a Santa Claus Hotelben töltöttük, és másnap reggel elindultunk az Északi Sarkkörhöz. Az autót mellett tábla mutatta, hogy jobbra van a Téliapó Faluja. Bekanyarodtunk, és megpillantottuk a sok apró kis faházat, karácsonyfadíszekkel teleagatva, minden sarokban egy kis karácsonyfával. A hangszórókból lágy karácsonyi muzsika szölt, hangulatos lett volna..., ha nem kezd el esni az eső. Sajnos +2 fokban még nem fagy meg a víz, hogy hó legyen belőle, így gyorsan beszaladtunk a hozzánk legközelebb eső faházikóba. Belül már nem is volt olyan kicsi, sőt! Boltok egész sora tárult elénk,

tele mindenféle karácsonyi ajándékkal. De már nagyon kíváncsi voltam a Téliapóra, így nem érdekeltek a boltok. Kiszaladtunk az esőbe, átszaladtunk az Északi Sarkkörön, és megpillantottuk a hatalmas duplaszárnyú ajtót „Santa Claus Office” felirattal. Gyorsan benyitottunk és izgalommal vártuk, hogy megpillantsuk gyerekkorunk egyik meghatározó személyét, aki olyan sokszor tett már mindenféle finom meglepetést a szépen kipucolt csizmánkba azon a december éjjel...

Járt már Magyarországon?

Ó, igen, hogyne! Először úgy 5-600 évvel ezelőtt jártam arra, már akkor is nagyon tetszett, nagyon szép ország.

Úgy hallottam, szeptember elején is járt Budapesten. Igaz ez? Mit csinált nálunk?

Igen, jártam Budapesten, a Cseh Köztársaságban és Horvátországban. Az ilyen utazások alkalmával meglátogatom a gyerekeket, kórházakat, gyermekotthonokat. Nagyon nagy szeretettel fogadnak, és engem is mindig örömmel tölt el, ha a gyerekek között lehetek és látom a szemükben a boldogságot.

Az év minden napján fogadja a látogatókat. Amikor úton van, ki van itt Ön helyett?

Nos, amikor úton vagyok, az én kis segítőim, az Elfek vannak itt, ők vigyáznak az irodámra és a kis falumra. Természetesen ők is szeretettel fogadják a látogatókat, ugyanúgy ahogy én.

Tavaly készítettünk interjút a Magyar Téliapóval is. Milyen viszonyban vannak egymással?

Ó, nagyon jó viszonyban vagyunk. Ő az én magyarországi nagykövetem, minden országban van egy. Hiszen innen Finnországból nagyon bonyolult lenne az egész világ ügyeit intézni, ezért is van szükségem segítőkre. A magyarországi nagykövetem is ilyen kis segítő, akárcsak az Elfjeim.

Mennyi levelet kap évente? Mindegyiket elolvassa?

Évente úgy 600 ezer levelet kapok a világ minden tájáról, mindenféle nyelven. Sajnos nem tudom mindegyiket elolvasni, de a kis Elfek segítenek nekem, és együtt olvassuk a leveleket. A falumban lévő postámon országok szerint szortírozva gyűjtjük a leveleket, ha odamész és megnézed, biztosan megtalálod a magyar gyerekektől kapott leveleket!

Kapott már olyan levelet, ami különösen meghatotta?

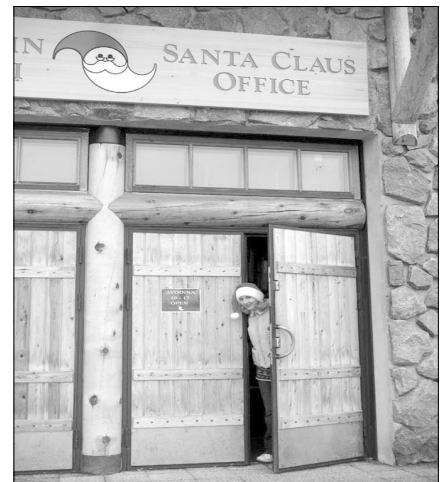
Mindegyik levelet élvezetes olvasni. A gyerekek annyi mindenről tudnak írni! Vannak, akik egy évben többször is írnak, megírják, ha kistest-

vérük született, vagy ha nem megy a matek. Nem mindig a kívánságokról szólnak a levelek! **Látom a kandalló fölött lóg egy hatalmas kulcs. Milyen ajtót nyit?**

Ó igen, a kulcs. Nos ez az én..., hogyis mondjam, lakáskulcsom. Ugyanis ahol most vagyunk, az az irodám, de a lakóhelyem nem itt van. Tudsz titkot tartani? Akkor megmutatom a térképen, nézd! Itt lakom, a hely neve Korvatunturi. A korva fület jelent, a tunturi pedig hegyet. A névéhez hüen ez egy fül alakú hegy, és a titka az, hogy ezen a nagy fülön keresztül képes vagyok hallani a világ összes gyerekeit, hogy jök-e vagy rosszak. Itt van az én kis barlangom, és a barlangom ajtaját nyitja ez a nagy kulcs. Minden reggel innen a hegyről járok be az irodámba helikopterrel vagy rénszarvasszánnal.

Nem nehéz ezt a kulcsot minden nap cipelni?

De, elég nehéz, két kis Elf hozza, egy nem is bírná el. De azért ilyen nagy, mert régen kicsi kulcsom volt, mint bárki másnak, csak folyton

elvesztettem. Sokszor a szakállam között bukkantam rá napokkal később...

Még egy utolsó kérdésem lenne, mert látom, már sokan szeretnének találkozni Önnel. Szeret száznézni?

Ó, hogyne! Mint minden finn, én is imádom a száunát! Nézd, itt vannak ezek a szárított nővények, ezekkel szoktuk csapkodni magunkat a gőzfürdőben, nagyon egészséges!

Köszönöm, hogy ilyen messziről ellátogattok hozzám, és add át üdvözlémet mindenki-nek Magyarországon, különösen az iskolád „gyermekjeinek”!
Lengyel Anikó

AIESEC FENNTARTHATÓ JÖVŐ KONFERENCIA

Az AIESEC Közgazdászhallgatók Nemzetközi Szervezetének most indult **Fenntartható Jövő Konferenciasorozata** – melynek plakátjaival és szórólapjaival találkozhattok Főiskolánkon is –, célja, hogy elmélyítse a hallgatókban a környezeti felelősségérzetet és megismertesse velük a fenntartható fejlődés aktuális problémáit, valamint alternatívát adjon a lehetséges megoldásokra az állami-, vállalati- és civil feladatok bemutatásával, ezzel is elősegítve a jövő generáció környezettudatos gondolkodásának kialakítását.

A nyitókonferenciával kezdődő éves program fokozatosan vonja be a felsőoktatásban részt-

vevő hallgatókat a konferencia részeibe, amit országos szintű előadásorozat, erőmű- és gyárlátogatások, természetvédelmi területek, nemzeti parkok, és Magyarország kulturális értékeinek megtekintése követ. **Pályázati programunkon** keresztül a diákok próbára tehetik tudásukat, ismereteiket, problémamegoldó képességüket. A program támogatóinak (**Fővárosi Vízművek, Matáv, Főtáv, Ricoh, WWF**) köszönhetően a különböző rendezvényeket a hallgatók **ingyenesen** látogathatják és a pályázati programban való részvétellel értékes **díjakat** nyerhetnek. Az éves program része az **információs újság**, amely

havi rendszerességgel tájékoztatja az érdeklődőket az aktuális programokról és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos eseményekről, ehhez ti is hozzájuthattok a **410**-ben működő AIESEC irodán keresztül, ami hétfőtől péntekig egész nap nyitva van.

Az éves program június végén egy díjátadó rendezvény formájában zárul, ahol kihirdetésre kerülnek a pályázatok nyertesei és a programokon rendszeresen résztvevő diákoknak lehetőséget nyújtunk a Fenntartható Jövő támogatóival, partnereivel való közvetlen kapcsolat megteremtésére.
Virág Éva

Buza Virág

**Másodéves vállalkozás-
szervező hallgató,
az Iksziksi
új grafikus,
aki szabadidejében
zongoradarabokat is ír.
Egyik művének előadása
után beszélgettem vele.**

Gyönyörűen játszol. Mióta zongorázol?

A zenetanulás önindítatásból jött, nem követték meg tőlem a szüleim, mégis van benne szerepük, hogy a művészetek terén is otthon érzem magam. Apu korábban több zenekarban is játszott, és több turné is részt vett Németországban, tehát a „zongoravénám” tőle származik. Általános iskola első osztályában kezdtem el zeneiskolába járni, de mivel mindig a saját fejem után mentem a szolfézsórákon, a tanárom egy év után azt mondta, hogy nem vállal tovább. Ezután Apu tanítgatott, de később ez is abbamaradt. Középiskolásként határoztam el, hogy kezdeni akarok valamit a zenével, mert tehetségem van hozzá. Hadnagy Andreánál, egy könnyűzenei tanárnál folytattam a zongorázást. Ő nemcsak a tanárom, hanem nagyon jó barátom is, mert fiatalos, dinamikus stílusa van.

Tehát nemcsak játszol, írsz is darabokat. Honnan az indíttatás, hogy zenét komponálj?

Amikor zenét szerzek, a saját érzéseimet fejezem ki, és így tudom igazán megértettetni magam másokkal. Azt, hogy mit érzek, nem tudom mindig egyértelműen megfogalmazni, ezért a gondolataimat, érzéseimet egy másik síkra helyezem át, a zene vonalára, itt meg tudnak érteni az emberek. Az iskola, a tanulás és ezer más dolog mellett a zene, a komponálás és rajzolás egészít ki. Ez nekem tökéletesen megfelel hobbi szinten, mert nincs akkora tudásom, hogy többre vihessem. Bőven elég az, hogy az ismeretségi köröm tudja, mire vagyok képes, elismerik azt, amit csinállok. A darabjaimat ezért sem szeretem nagyközönség előtt eljátszani, a decemberi koncertre is csak a közeli ismerőseimet hívtam meg.

Az újság olvasó táboráért már nagyobb publikum, bár ott a grafikáid jelennek meg...

Fontos lépés volt az életemben, hogy jelentkeztem az újság grafikus posztjára. Nyár óta van olyan érzésem, hogy ki „kell” bontakoznom. Most próbálom ki magam először úgy, hogy a grafikáimat az ismerőseimen kívül mások is láthatják. Nagyon kíváncsi vagyok a kritikákra.

A zenélést tanultad. A rajzolást is?

Édesanyám rajztanár, ezért az ösztöneimben van, de ő sosem mondta meg, mit rajzoljak, csak a megfelelő eszközt adta a kezembe. Jött a kedv és neki már csak a végeredményt mutattam: „Tetszik, Anyu?”, „Mmm, persze!” Amikor leülök és ceruzát, vagy bármilyen más rajzeszközt veszek a kezembe, úgy érzem, megnyugszom. Teljesen kikapcsol ez a tevékenység.

Rendben, de ilyen szintű grafikákat, amelyek a legutóbbi számban megjelentek mióta készítesz? Rögtön ilyeneket rajzoltál?

Ez egy „friss” stílus, szeptember óta alkotok intenzíven, de ehhez hozzá kell tennem, hogy a grafikáimat, rajzaimat a saját ötleteim mellett a fotóimból is merítem. Nagyon szeretek fotózni, főleg arcokat. Szeretek játszani az anyagokkal is. Az alkotásban jól működik nálam a paradigmaváltás; számomra egy kép nemcsak egy festményt, fotót, rajzot jelent, hanem tesztek rá egy-két pénzérmét, szórak a ragasztóba földet, parafát tesztek rá stb. Így alakulnak ki a legkülönbözőbb montázsaim.

Ha ennyire szívből rajzolsz, montázsolsz, fotózol, zenélsz, nem érezted az alkotói szabadságodat korlátozva, amikor az Iksziksi megrendelésére kellett dolgoznod?

Először azt gondoltam, könnyű lesz, néhány grafika és kész, ám a munka elkészítésekor megijedtem. Nem készültem előre ezekre a témákra, kicsit megtorpantam, de amikor elkezdtem rajzolni, kiragadtam egy motívumot, amelynek jellemeznie kellett a képet és beleágyaztam a saját stílusomba.

Valóban sokoldalú tehetségnek tűnsz, de ha már itt tartunk, áruld el, kérlek, hogy egy ilyen gazdag művészi vénával megáldott fiatal miért választja a közgazdász pályát?

Közgazdasági szakközépiskolába jártam és tudtam, hogy a művészetből nem tudnék megélni. Az alkotás az életemnek olyan része, amely teljesen kiegészíti a gyakorlatias énemet. Ahogyan Maslow piramisában az önmegvalósítás, nekem ez jelenti önmagam kiteljesítését. Ha az alkotói tevékenységemmel ki tudok alakítani magam körül egy kellemes légkört, és jól érzem

magam, nekem elég. Ami pedig a közgazdász pályát illeti, úgy képzeltem el, hogy egy művészeti tevékenységgel foglalkozó vállalkozást alapítok. Szeretném összekötni a kellemest a hasznossal. Először gyakorlatszerzés céljából egy multi marketing osztályán szeretnék dolgozni, mint designer, aki a reklámokat csinálja, vagy az ötleteket adja. Így hasznosítanám a gazdasági ismereteimet és a művészi vénámat.

Van állandó műzsád?

Nincs, a saját lelkemből építkezem, alkotok. Sok darabot írtam másokhoz, másoknak, de akkor is a kettőnk közötti viszony kifejezése motivált. Töreksem arra, hogy egy külső történet irányítson, de mivel alapvetően én írom a darabokat, belőlem jönnek, nehéz magamtól függetlenül írni.

Az iskola, a művészetek mellett még mit csinálsz?

Hét közben néhány napot egy irodában dolgozom, a szabadidőmet pedig a barátaimmal töltöm. Télen szánkózni járok, korcsolyázni, snow-bordozni, és mindent, amit lehet, kipróbálok. Újpesten van egy olyan közösség, amely nagyon egyedi. Mindenki arra törekszik, hogy mindent kipróbáljon, és mindenben benne legyen. Ez kicsit megtanít az életre is, arra, hogy miből mit tudsz kihozni. Természetesen szoktunk járni szórakozni, bulizni, tehát nem olyan művész vagyok, aki távol él a világtól.

Ezekből a történekekből merítesz, amikor alkotasz?

Abszolút nem, ez csak kikapcsolódás. Alapvetően két éneket különböztetem meg. Van egy művészi, amikor leülök a szobámban és elkezdek gondolkodni, elmélkedni, építeni magamat. Azonban, amikor együtt vagyok a többiekkel, maximálisan rájuk koncentrálok, szerintem ezek az együttlétek arról szólnak, hogy jól érezzük magunkat és megismerjük egymást. Amikor az emberek beszélgetnek velem, nem tudják, hogy a művészetekhez is kötődöm. Alapjában véve jókedvű, közvetlen ember vagyok, aki keresi más emberek társaságát, de szeleburdiságomhoz hozzá tartozik a komoly lelki háttér mély, lelki belső.

Ez a belső erő vagy külső támasz, ami hajt?

Belső támasz. Amikor írok, rajzolok, magamból merítek. Ezt tanultam meg az elmúlt nyáron; hogy nem szabad másokra támaszkodni. Megpróbálok mindent önerőből elérni. Tudom azt, hogy nagyon sok ember van, akire számíthatok, de csak magamban bízhatok. Ez nagyon fontos. Alapvetően a fejlődésben hiszek, és abban, hogy meg tudom csinálni, képes vagyok rá.

Nézzünk most egy kicsit a jövőbe! 10-15 év múlva hol/hogyan képzeled el magad?

A zenét illetően nem gondolkozom hosszabb távú karrierben, hiszen csak három éve zongorázom. A képesség, hogy tudok zenét szerezni, velem született, de már sokkal korábban el kellett volna kezdeni fejleszteni. Inkább sikeres üzletasszonyként vagy egy nagyvállalat elégedett dolgozójaként látom magam, aki a szabadidejében ugyanúgy alkot, művészkedik, ahogyan azt főiskolás korában is tette.

Váraljai Virág

Nagy István

**Az Alkalmazott
Magatartástudományi
Tanszék oktatója**

Hogy került az ÁVF-re?

1998-tól dolgozom az Alkalmazott Magatartástudományi Tanszéken. Akkor a Pécsi Tudomány Egyetemre jártam, ahol évfolyamtársam volt Karcics Éva tanárom. Ő hívta föl a figyelmemet, hogy éppen bővítés előtt van a Főiskola, adjam be a pályázatomat.

Kérem, foglalja össze eddigi életpályáját!

Középiskolai tanulmányaimat egyházi középiskolában végeztem, ami alapvetően meghatározta a későbbi pályám egy részét. Ezután a katonaság következett. 1998-ban fejeztem be a római katolikus teológiát, Szegeden, de közben, 1997-ben elkezdtem a Pécsi Egyetem humán szervező szakát, illetve a Szegedi Tudomány Egyetem filozófia szakát. Az utóbbit már nem tudtam nappali tagozaton befejezni, mivel közben felköltöztünk Budapestre. Már munka mellett fejeztem be Pécsen a humán szervező szakot, illetve most vagyok végzős filozófia szakon.

Említette, hogy teológiát végzett. Miért választotta ezt a hivatást?

Alapvetően idealista vagyok, és mindig is szerettem volna, hogyha a világ jobb, mint amilyennek látom. Ezért folyamatosan igyekszem képezni magam, bővíteni az ismereteimet, és megfejteni azt, hogyan lehetne jobb világot teremteni, vagy legalábbis jobb mikrokultúrát körülöttem. Úgy gondoltam, lekipásztorként, hitoktatóként át tudom adni azokat a tapasztalatokat, ismereteket, amivel másokat hozzá tudok segíteni ahhoz, hogy javítsanak saját életükön.

Mi volt az oka, hogy mégis inkább a tanári pálya mellett döntött?

Egyrészt túl szűknek éreztem a kereteket, másrészt, úgy gondoltam, hogy a megélhetés is alapvetően beleszól ebbe a kérdésbe. De sem tartalmi, sem erkölcsi vonatkozásában nem nagyon látok különbséget, így ez a váltás nem mondható semmilyen tekintetben sem radikálisnak. Az életem, gondolkodásom, és azok az értékek melyeket követendőnek tartok a saját életemben, nem változtak. Ez a lépés, nem volt távolodás a vallástól sem. Az egyházzal is ugyanígy megvan a kapcsolatom, figyelemmel kísérem az ott zajló eseményeket. Sőt, az itteni munkámban is sok esetben fel tudom használni mindazt, amit ott tanultam, tanulok.

Mielőtt ide került is tanított már valahol?

Két évig voltam plébániai kisegítőként hitoktató is, és mint ilyen, tanítottam iskolarendszerű képzésekben, illetve iskolarendszeren kívüli képzésekben is. De nem csak hitoktatással foglalkoztam, hanem egyéb konzultáció jellegű ok-

tatásokat végeztem főiskolások, egyetemisták részére.

Szeret tanítani?

Mindig is szerettem tanítani. Már a gimnáziumi évek alatt is tartottam különböző konzultációkat, például politikai gazdaságtanból.

Az, hogy még Ön is egyetemi hallgató, befolyásolja az itteni hallgatókkal való kapcsolatát?

Meglehetősen változatos az itteni hallgatókkal való kapcsolatom. Ez alapvetően attól függ, hogy milyen korosztályúak, illetve hogy milyen létszámban hallgatják az előadásomat. Nagyon nagy létszámú évfolyamok esetén és ilyen kis óraszámok mellett nem lehet igazán kapcsolatról beszélni, főleg nem harmonikus, vagy együttműködő kapcsolatról. Sokkal előnyösebbnek tartom a kis létszámú csoportokban való oktatást, itt a kapcsolat is közvetlenebb, és szerintem a tanítás is hatékonyabb. De ezektől függetlenül természetesen sokan vannak, akik a nagyobb létszámú csoportokból is megkeresnek, és tanácsot, segítséget kérnek, sok esetben nem csak az általam tanított tárgyakkal kapcsolatban, hanem más témában is. Mondhatom azt, hogy a hallgatók egy részével egész közeli kapcsolatot tudok kiépíteni. Az, hogy én is hallgató vagyok, mindenképpen megjelenik abban, hogy hogyan viszonyulok a hallgatókhoz. Mindig el szoktam mondani, hogy a követelmények tekintetében nem igazán tudok és akarok változtatni, de egyéb területen – leadási határidő, számonkérési forma – a lehetőségekhez képest bármilyen kompromisszumra hajlandó vagyok

A Főiskola tanulmányi osztályán dolgozik a felesége, Nagy Gabriella. Hogy ismerkedtek meg?

Békéscsabán ismerkedtünk meg, ahol gyakorlati éveimet töltöttem. Utána már együtt jöttünk föl Budapestre is. Mivel itt, a Főiskolán akkor nemcsak a tanszékeket bővítették, hanem az egyéb adminisztratív részlegeknél is szükség volt új emberekre, szerencsésen alakult, hogy ugyanazon a helyen kaphattunk munkát. Mindenképpen nagy előny, hogy ő is itt van, hiszen így sokkal közelebbi

kapcsolatban vagyunk egymással. A társas kapcsolatokban – egyébként is – nagyon fontosnak tartom a felek egymás közötti kommunikációját, és azt, hogy tudják, a másik miről mit gondol. A fizikai közelség ebben nagy segítséget nyújt.

Két éve költöztek el a fővárosból Tatabányára. Miért?

Elsődleges oka az volt, hogy itt, Budapesten albérlésben laktunk. Ez hosszú távon nem tűnt biztonságos megoldásnak. Éppen ezért döntöttünk a saját lakás vásárlása mellett, de ez, ismerve a budapesti lakásárakat, nagy megterhelést jelentett volna számunkra. Így esett a választás Tatabányára, amely optimális választás volt: megyeszékhely, nyugodt környezet, s az ingázás időben semmivel sem rosszabb, mint azt megelőzően volt.

Szabadidejét mivel tölti?

Jelen pillanatban a szabadidőm nagy részét azzal töltöm, hogy regenerálódok, mivel májusban átestem egy elég komoly gerincműtéten. Egyébként szívesen olvasok, a tankönyvekhez kapcsolódó, egyéb szakirodalmat. Elsősorban filozófiai, és vallási témájú könyveket szoktam olvasni, de a társadalomtudományok és az azokhoz kapcsolódó irodalmi alkotások is érdekelnek. A televíziót, rádiót általában csak „háttérzajként” használom. A zenehallgatás nálam alapvetően kedélyjavító. A komolyzenei műveket kedvelem leginkább, de nem vagyok semmilyen különösebb zenei irányzatnak, szerzőnek, előadónak az elkötelezettje.

Egy elég különös hobbija van, pohár alátéteket gyűjt. Hány darabból áll a gyűjtemény?
Több száz darab. Ez egyébként teljesen véletlenül alakult ki. Volt egy pár darabom, azután ajándékként is kaptam. Most már egyre több helyről, a tanszéki kollégáktól is, rendszeresen hozzájutok újabbakhoz.

Őn korábban foglalkozott fogyatékos gyerekekkel is. Meséljen erről!

A Katolikus Egyház különböző szervezetei nyaranta több hetes turnusokban táborokat szerveznek fogyatékos gyerekek számára. Ott dolgoztam gyermek-felügyelőként több nyáron át. Itt testközelből megismerhettem a fogyatékos problémáit, amelyeket, úgy érzem, sikerült átéreznem. Azért vállaltam ezt a munkát, mert számomra sokat jelentett, hogy velük foglalkozhattam. Nagy becsben tartom a visszajelzéseket, melyeket tőlük kaptam. Viszont dolgoztam ápolóként egy évet öregek otthonában is. Az szintén fárasztó, de nagyon tanulságos időszak volt.

A vallásosság hogyan befolyásolta, befolyásolja az életét?

Nagymértékben meghatározta az életemet. Abban nyilvánul meg a vallással való kapcsolatomban, ahogyan a környezetemhez viszonyulok.

Fontos az, hogy az emberek higgyenek valamiben?

Fontos. De talán, az lenne a legfontosabb, hogy az emberek önmagukban higgyenek. Higgyék el azt, hogy képesek megoldani feladatokat, képesek arra, hogy fejlődjenek. És azt, hogy mindezek mellett másokat is hozzá tudnak segíteni az előrejutáshoz.

Együk meg a Télapót!

Vége a nyárnak. Amit eddig naptejre költöttünk, azt mostantól szoláriumra fogjuk, amit jégkrémre, azt forralt borra és így tovább. Nem beszélve a hideg hónapokra zsúfolt ünnepekről, amikor is gyakrabban nyílik meg szívünk mellett a pénztárcánk is. Hogy a kettő között egyenes arányosság van-e, azt döntse el mindenki maga. Itt van például régi téli ismerősünk, a Mikulás! Csillag papírba csomagolt, kakaós tejmasszából készült, nugáttal töltött csoki télapók bandériumai lepik el az üzletek – csoki nyulakkal egyszer már próbára tett – polcait. Mi pedig kötelességünknek érezzük, hogy megvegyünk egy csoki mikulássá avanzsált jópofa, fehérszakállú figurát. De hát ilyen világban élünk, ahol sajtból van a

Hold, és csokoládéból a Mikulás! Vagyis minden ehető!? Persze csak akkor, ha megfelel az éppen aktuális EU szabványnak. Szóval csoki mikulásunknak is teljesítenie kell mindenféle előírást. Sőt, ott van rajta modern korunk megkérdőjelezhetetlen védjegye, a vonalkód... Télapónk legfontosabb értéke az ára. Mikulásunk kétségtelenül piacra lépett. Jól szervezett reklámkampánya már jóval december hatodika előtt beindul, hiszen a piac rendkívül szezonális. Ki venne Télapót például nyáron?

Ha tényleg létezik a hús-vér Télapó, biztos jó tőhög a markába, hogy saját kicsinyített mását zabálja két pófára az egész világ! És kényelmes bársonyfeljében, jó kapitalista módjára agyal a jövő évi marketing stratégiáján, mely hosszú esztendőök alatt mit sem változott. Nem is szükséges, hiszen december hatodika kitörőhözhetően beleivódott a „fizetőképes kereslet” agyába. Mindenki be van programozva: december elején csoki mikulást kell venni! Ez ám az abszolút atommarketing, melyet modern korunk megannyi nyakkendőz menezsere méltán irigyelhet...

Molnár Milán

A Télapó üzenete

A Télapó üzeni a világ összes gyerekének és felnőtteinek, hogy: **Mindig legyél jó!**

Jónak lenni három különböző dolgot jelent. Először is legyél mindig kedves és segítőkész a társaiddal szemben. Másodszor: mindig legyél jó önmagadhoz is! Ez azt jelenti, hogy jót tehetsz önmagadnak azáltal, ha tanulsz, ha sportolsz, ha például levelet írsz, vagy egyéb más jó dolgot csinálsz. Harmadszor: figyelj oda a természetre, és szeresd az állatokat! A kedvesség és a békesség a legfontosabb dolgok a Télapó számára!

A Télapó reméli, hogy a jövőben is kedves és figyelmes leszel. Szeretné, ha folytatnád a hobbijaidat. Látod, az ezredforduló számtalan lehetőséget tartogat azoknak aki keményen dolgoznak, fejlesztik önmagukat és hisznek az álmaikban. www.santaclauslive.com

Lengyel Anikó

Karácsonyi gyümölcsös pulykamell

A következőkben egy olyan étel leírását láthatjátok, melynek elkészítése nem túl bonyolult, és kiválóan alkalmas karácsonyi vacsorának! Ha igazi meglepetést szeretnétek szerezni a családoknak, hajrá, bizonyítsátok be, milyen ügyesek vagytok a konyhában! Meglátjátok, mindenki megnyalja mind a tíz ujját!

Hozzávalók 4 személyre: 4 szelet (60 dkg) pulykamell filé, 4 szelet füstölt sajt, 4 szelet bacon, 1 jonatanalma, 1 körte, 6 szem aszalt szilva, 1 dl tejföl, 1 dl fehérbor, 1 teáskanál cukor, vaj, olaj, örölt fahéj, csipős pirospaprika, só.

Elkészítés: a pulykamellet sóval, csipős pirospaprikával és örölt fahéjjal bedörzsöljük. Serpenyőben kevés olajt forrósítunk, beletesszük a húst, és mindkét oldalon két percig sütjük. Felöntjük a borral, majd továbbpároljuk. A serpenyőből kivéve tűzálló tábla fektetjük. A hússzeleteket beborítjuk egy-egy szelet füstölt sajttal és baconnal. A serpenyőben visszamaradt boros pecsenyelevet tejfőllel kikeverjük, és a rakott húsrá locsoljuk. A gyümölcsöt megtisztítjuk, felszeleteljük, és a hús mellé, a mártásba dugdossuk. Forró sütőben 15-20 percig sütjük. Párolt rizs illik hozzá.

Gábor Katalin (Forrás: TVR-Hét.)

BETTI ÉS A BABONÁK

Exkluzív riport Gábor Bettivel, a Desperado együttes énekesnőjével

– Babonás vagy?

– Nem igazán, bár néha megjajdek, ha fekete macska megy át előttem az úton, na és vannak kabaláim, melyek szerencsét hozó erejében hiszek!

– A rajongóktól bizonyára sok kis ajándékot kapsz. Van kedvenced?

– Kedvenc kabalám a kis Tigrincsem, amit a kedvesemtől kaptam. Illetve kedvenc tárgyam a gyűrűm, amit szintén Ő adott. Hiszek abban, ha rajtam van, szerencsét hoz, és ha otthon hagyom, rossz érzés fog el.

– Mit üzensz az ÁVF hallgatóinak?

– Kitartás a vizsgákhoz! Legyen békés, boldog a karácsonyotok, és az újévben valósítsátok meg vágyaitokat!©

Gábor Katalin

Népszerű babonák, hiedelmek

- Amelyik fiú neve a lány párnája alatt marad Luca napján, az lesz a férje.
- Ha szenteste ruhát teregetünk száradni, szerencsétlenséget hoz
- Ha egy szertartáson kialszik egy gyertya, gonosz szellemek vannak a közelben.
- Régen december 24-ét dologtöltő napnak tartották, csupán a takarítás és a sütés-főzés volt e napon engedélyezett.
- Az ünnepi vacsora részét képező almát annyi gerezdre kell vágni, ahányan az asztalt körülülnek. Ezt elfogyasztva egymásra kell gondolni, és szeretet járja át a házat a következő évben is.
- A csengettyűk hangja elűzi a démonokat.
- Ha december 27-én a bort megszentelik, az meggyógyítja a beteg embert, állatot.
- Ha valakinek sikerül első próbálkozásra elfújni az összes gyertyát a szülinapi tortáján, teljesülni fog a kívánsága.
- Ha seprűt támasztanak az ágyak, akkor a seprűben lakozó gonosz szellemek varázslat alatt tarthatják az ágyat.
- Ha valaki leejt egy villát, férfi látogatója lesz.
- Egy elefántos kép a falon szerencsét hoz, feltéve, ha a kép az ajtóval szemben van elhelyezve.
- A ház falán futó borostyán védelmet nyújt a gonosz ellen.
- Balszerencsét jelent átsétálni egy létra alatt.
- Ha valaki eltör egy tükröt, hét évig elkerüli a szerencse.
- Ha valaki véletlenül kiborítja a borsot, össze fog szólalkozni a legjobb barátjával.
- Ha talppal felfelé hagyja valaki a cipőjét, balszerencse éri.
- Amikor valaki meghal, nyitva kell hagyni az ablakokat, hogy a lélek távozhasson.

Kiss Edina (Forrás: Füles rejtvényújság)

Bailey's házilag

Hozzávalók: 2 db tojás, 15 dkg porcukor, 2 csomag vanília cukor, 1 csomag vaníliás cappuccino, 2 dl rum, 3 dl tejszín

Elkészítés: A két tojás sárgáját és a 15 dkg porcukrot csomómentesen elkeverjük.

A 2 csomag vanília cukrot, a 4 evőkanál cappuccino-t és a 2 dl rumot jól felrázzuk! (Vagy elkeverjük.)

A két masszát összekeverjük.

Beleöntjük egy 7 dl-es üvegbe, és a 3 dl tejszínt hozzáöntjük. Jól felrázzuk!

Fogyasztásig hűtőben tárolandó!

Gábor Katalin

MEDITÁCIÓ

Az öröm forrása a tudatunk

A téli időszakban sokkal kevesebb lehetőségünk van a szabadtéri sportokra, de ha „aktív” kikapcsolódásra vágyunk a hideg, borús időben is választhatunk olyan „karbantartási lehetőséget”, mellyel belső világunk gazdagabbá válik. Az előző hónapban a jógaról olvashattatok. Biztos sokféle relaxációs és meditációs technikáról hallottatok már, ebben a hónapban a buddhista meditáció jelentőségét ismerhetitek meg.

Miről is szólnak a buddhista meditációk?

Minden pillanatban tapasztalunk valamit, de igazán irányítani nem tudjuk őket, és nem tanulunk belőlük. Valójában az érzelmi fentjeink és lentjeink váltakoznak, és nem tudjuk, hogy miért. Pedig az, hogy hogyan érezzük magunkat a jelen pillanatban, nem függ a környezettől. Lehetünk egy gyönyörű helyen, ha valami idegesítő gondolattal vagyunk elfoglalva, akkor nem élvezzük, és persze fordítva is igaz. Tehát a tapasztalatunk attól függ, hogy éppen hogyan látunk egy dolgot, vagy éppen milyen gondolatnak adunk energiát, vagyis éppen mi van a tudatunkban. A meditáció pont erről szól, hogy tudatában legyünk annak a gondolatnak, ami nem hagy minket nyugodni, ami elveszi az örömünket, vagy amivel éppen azonosulunk.

Azt hogy egy fél pohár bort félig üresnek, vagy telinek látunk, teljesen egyéni. Ettől a hozzáállástól függően jól vagy rosszul érezzük magunkat. Tehát nincs jó vagy rossz helyzet, a szemlélet teszi. Hányszor tapasztaltuk azt, hogy ahogy a dolgokat látjuk, és ahogy a dolgok vannak, az nem ugyanaz. Mindenki önmagából indul ki, ennek jó lenne mindig a tudatában lenni. Mindannyian másképp látjuk a dolgokat, miért ragaszkodnánk olyan látásmódhoz, ami nem tesz minket boldoggá? A meditáció legelső szintje pontosan ezt tudatosítja bennünk: az orrunk hegyénél ki és beáramló levegőre koncentrálnunk, miközben a jövő-menő gondolatokhoz nem kötődünk, és nem is taszítjuk őket. Ez a mindennapi helyzeteinkben rendkívül gyakorlatias, mert végre választási lehetőségünk van, hogy észrevegyük, mennyi-féleképpen lehet látni egy dolgot.

Vége ott vagyunk, ahol éppen a testünk, és azzal a dologgal foglalkozunk, ami az orrunk előtt van. Legtöbbször olyan gondolatok gyö-

törnek bennünket, amelyeknek a jelen helyzetben semmi jelentőségük, és lehet, hogy soha meg sem történnek majd. A meditáció legmagasabb szintje az, amikor minden helyzetet újjá és frissnek tapasztalunk. Mi van az elvárásról és a félelemtől?

Ha elvárásaink vannak, az azt jelenti, hogy nem élvezzük a jelen helyzetet, és ha félünk, akkor sem. Pedig ezek is csak gondolatok.

Pontosan erről szól a Gyémánt Út meditáció, ahol minden helyzetben meglátjuk a lehetőségeket, és megértjük, hogy a pokol és a mennyország a két fülünk között játszódik. A megjelenő dolgok nem jók, vagy rosszak önmagukban, hanem csak a tudatunk játéka, és miért ne élvezhetnénk őket? Az öröm forrása a saját tudatunk, nem kívülről jön. Ezt az örömet képviselik, azok a Buddha formák, amelyeket a tibeti festménytekerceken lehet látni. A saját gondolataink, melyekkel azonosulunk, korlátolnak minket: „én vagyok a legjobb, én vagyok a legrosszabb”, de a tudatunk természete az tér, félelemnélküliség, spontán öröm, és határtalan együttlérés.

Ez fejeződik ki ezeknek a Buddha aspektusoknak a formájában, melyek a Buddha (a megvilágosodott tudat) tapasztalatát mutatják. **Ahhoz, hogy mindenkiben megtapasztaljuk a benne rejlő lehetőséget,** persze magunkat is beleértve, szükségünk van a meditáció módszerére, melyet a tanításokkal kiegészítve érdemes használnunk. Jó, ha elmegyünk egy központba, ahol lehetőségünk van a meditációkat vezetett formában elvégezni, több évezredes átadás és hiteles tanítók leírásai alapján. Az sem árt, ha mindez anyanyelvünkön történik, hiszen fontos, hogy megértsük pontosan, mi is történik a meditáció során és hogyan dolgozhatunk a tudatunkkal.

A Gyémánt Út Buddhista Meditációs Központok a világ 43 országában, több mint 400 központban várják az érdeklődőket. Hazánk 18 nagyvárosában van lehetőség ilyen meditációk gyakorlására. A budapesti központ, a régió legnagyobbja a Huszár utca 7-9. szám alatt található, a Keleti pályaudvar közelében. A meditációk ingyenesek, minden este 7 órakor kezdődnek, de az „újakat” már 6 órától fogadják a tapasztalt „régiek”.

*Incze Nikoletta
és Köszei Zsuzsa*

Akik télen sem pihennek

A téli sportolásról az emberek nagyobb részének a sielés, szánkózás, esetleg a korcsolyázás jut eszébe. Vannak azonban olyan elvetemült amatőr sportolók, akiket a tél minden velejárója (hó, jég, hideg stb.) sem tántorít el attól, hogy kiránduljanak a szabadba; ők a teljesítménytúrázók. Bár a túrázás alapvetően a kevésbé hideg és csapadékmentes hónapok kedvelt sportja, jó ha tudjuk, hogy hazánkban a téli természetjárásnak is nagy hagyományai vannak. A Magyar Sportturisztikai Szövetség (MSTSZ) éves túranaptárában nem is egy decemberi esemény található (www.mstszt.hu). A Mátra, a Bükk, vagy a Börzsöny meghódítása azonban nem egyszerű feladat elé állítja a próbálkozókat, hiszen nem csak a meredek emelkedőkkel kell megküzdeni, hanem sok esetben az akár 40 cm-es hó, vagy a köd is megnehezíti a táv teljesítését, és akkor a hidegről még nem is beszélünk. Velem is nem egyszer megesett, hogy egy-egy téli túra alkalmával a kulacsomba belefagyott a víz, a hátizsákomban pedig kővé dermedtek a szendvicsek. Ezekre a körülményekre nem igazán lehet felkészülni, mégis van valami egyedi hangulata a téli természetjárásnak. Rengeteg, a hóban élelem után kutató állatot lehet látni ilyenkor, a táj pedig talán még szebb is, mint a nyári hónapokban.

Aki elég erőt és kitartást érez magában egy 30-50 km-es túra teljesítéséhez (vagy esetleg nekiindulna a híres Tortúra 65-nek), az mindenképpen vágjon bele, olyan élményben lehet része, amit el sem tud képzelni. Viszont javasolom, hogy öltözzön jó melegen, és a termoszt ne hagyja otthon!

Nagy István

ÁVF KEMPO CLUB

Talán már néhányan tudjátok, hogy kempo oktatás is zajlik iskolánk keretei között. A gólyatáborban volt egy látványos bemutatónk, illetve szájról szájra terjed a híre a diákok között. December 9-re elérkezett az a történelmi pillanat, egy év után, amikor néhányan a karatékák közül először övvizsgázni mennek. Ez nagyon fontos pillanat egy karatéka életében. Az első öv a citromsárga. Ennek viselete jogosít fel a versenyeken való indulásra, az első lépés a harcos útján. Iskolánk szempontjából is nagy a jelentősége, mivel a citromsárga öv az alapvető követelmény a versenyeken való induláshoz. Terveink szerint a jövő évtől rendszeresen részt fogunk venni a magyarországi karate versenyeken. Itt már, mint az ÁVF csapata indulunk el, ezzel is öregbítve iskolánk hírnevét. Ezúton is szeretnénk megköszönni a rengeteg munkát és türelmet Korona Ildikónak, aki segít klubunk működésében, fenntartásában. Ha esetleg te is kedvet érzel magadban a karatéhoz, gyere, nézd meg edzéseinket kedden és csütörtökön 7 órától a Szent Margit gimnáziumban.

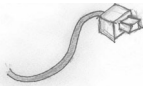
Borbáth András (Bundi)

SZEMÉLYI SZÁMÍTÓGÉP...

FELHASZNÁLÓI SZOKÁSOK

Minden nap kapcsolatba kerülünk vele, már észrevétlenül az életünk részévé vált, mégsem mindegy mikor, hogyan és mire használjuk...a számítógépet. A Főiskola számítógép-ellátottságáról, az alapvető felhasználói szabályokról és saját tapasztalataikról kérdeztük az ÁVF informatikai igazgatóját és egyik informatikusát, akik hozzászólásuk mellé a Főiskola Számítógépes Infrastruktúra Szabály-

„...mindig akad szabad gép...”

Teljes mértékben meg vagyok elégedve a számítógépek számával. Amikor szükségem van rá, mindig akad szabad gép, amin dolgozhatok. Szerintem nincsenek túlterhelve a sulis gépei, minden diáknak megvan rá a lehetősége, hogy használja őket. Viszont az is igaz, hogy a fontos és hosszadalmasabb feladataimat nem az iskolai gépeken végzem el. Amivel problémám van, az inkább a nyomtatás. Túl drágának és körülményesnek találok a használatát. Azonban a dolog technikai részével semmi gondom. Nekem elég modernnek tűnnek az iskolai gépek, nincsenek ennél nagyobb igényeim.

Györe Péter VSZ/N/II.

„...kiírnám mindegyik teremre, hogy mikor foglalt, és mikor nem”

Nekem pont elég a gépek száma. Mindig mindent el tudok intézni, így hát ezzel nincs bajom. Számomra mindig is az internetezés volt fontos, az pedig gyors, és általában megbízható itt a suliban, ezért nincs miért panaszkodnom. Amin viszont változtatnék, az az, hogy kiírnám mindegyik teremre, hogy mikor foglalt, és mikor nem. Talán órarend formájában is ki lehetne ezt tenni. Elég sokszor ránk nyitottak a ZH alkalmával, amit nem engedhetnének meg a tanárok. Számomra az etr is logikus és használható. Viszont a földszinten lévő gépekre nem tudok belépni a jelszavammal és a nevemmel. Ez nagyon zavaró, amikor az ember gyorsan el akar intézni valamit, és nem akar lépcsőt mászni.

Majoros Viktória RSZ/N/I.

„Legyünk egy kicsit belátással, toleranciával...”

Szerintem a gond nem a számítógépek száma, mert azokból elegendő áll rendelkezésünkre a Főiskolán. A probléma inkább ott gyökerezik, hogy nem mindenki veszi tudomásul, az iskolai gépek elsősorban a hallgatók iskolai ügyeinek intézésére szolgálnak. Szinte minden évfolyamnak és szaknak vannak olyan tantárgyai, amelyek nagyobb mértékű utánajárást, anyaggyűjtést igényelnek, főleg ha az adott tárgyból házi dolgozatot is kell írni. A sulis számítógépeim nagyon jó az Internet-kapcsolat, de szomorúvá tesz,

amikor azt látom, hogy egyes hallgatótársaim órákig chatelnek és nézegetnek semmitmondó honlapokat, hogy elússék valahogy az idejüket. Néha még zárolják is az általuk „lefoglalt” gépeket, és órákra eltűnnek, amíg más diákok tömött sorokban várnak a gépekre, hogy a projektjüket, szakdolgozatukat írassák. Éppen ezért szerintem nem a gépek felszereltségén vagy számán, hanem az emberek hozzáállásán, gondolkodásmódján kellene változtatni. Legyünk egy kicsit belátással, toleranciával az iránt, aki csak az iskolában tud számítógépet használni és tanulmányi okokból fontos neki, hogy a gép elé üljön, és a magánügyeinket, a számítástechnika szórakoztató vívmányait máshol élvezzük!

Szűts Alíz NK/N/IV.

„...a sulis gépeit hasznosabb dolgokra is lehetne használni...”

Bár én csak néhány hónapja vagyok a Főiskola hallgatója, örömmel észleltem, hogy a szünetekben majdnem mindig van rá lehetőségem, hogy találjak szabad gépet az informatika teremben és elintézzem levelezéseimet, vagy tanulmányi ügyeimet. Nagyon sokan körülöttem azonban egész nap a neten lógnak, és újabbnál újabb chates ismeretségeket kötnek. Véleményem szerint a sulis gépeit hasznosabb dolgokra is lehetne használni, de az erre való igényt mindenkinek magában kell kialakítania és felismernie. Én is sokszor barátságok az Interneten és találok érdekes dolgokat. Nemcsak a szórakoztató oldalakat látogatom, hanem egyszer már az egyik házi dolgozatomhoz is találtam anyagot a világhálón.

Kiss Brigitta ÜK/N/I.

„Nélkülözhetetlen”

Bár a matematikai ötletekhez elég a papír, ceruza és radír, az ötlet kidolgozásában, több adat felhasználásánál nélkülözhetetlen a számítógép. Az internet, szövegszerkesztő, táblázatkezelő, e-mail, ezek, mint mindenkinek, nekem is mindennapi eszközeim. Más felsőoktatási intézményekkel összehasonlítva, ahol tanítottam, úgy látom, nálunk a helyzet az átlagosnál kedvezőbb.

Kovács Edith
főiskolai adjunktus

„...A számítógépes rendszerrel ... elégedett vagyok...”

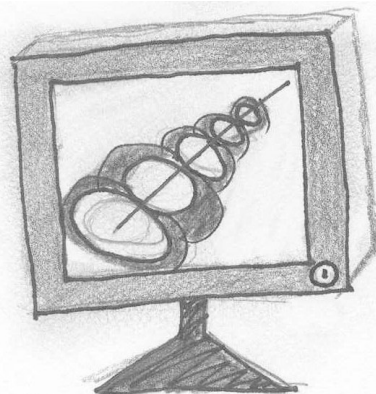
Véleményem szerint nagyon fontos, hogy az iskola főmunkatársai folyamatosan használhassanak számítógépet a munkavégzésük során. Ez a feltétel szerencsére maximális mértékben teljesül itt a Főiskolán. Már a munkába állásomkor adott volt a számítógép, mint munkaeszköz, ezért nem kellett külön kérnem. A gép használata a munkámhoz elengedhetetlen fontosságú, ezért nem is hiszem, hogy nélküle határidőn belül el tudnám végezni a feladataimat. A számítógépes rendszerrel egyébként nagyon elégedett vagyok és minden számomra szükséges programot megtalálok a gépeimen. Ha mégis akadna valamilyen problémám, csak szólok az informatikusoknak, és ők készségesen segítenek.

Zvolenszky Márta ügyintéző
Pénzügytani és Számviteli Tanszék

Számítógépes Infrastruktúra Szabályzat (részletek)

1.2.2. A hallgatók számára tanrendi gyakorlati foglalkozásokra, önálló tanulmányi munkák végzésére, továbbá kapcsolattartásra és információszerzésre a Főiskola biztosítja a lehetőséget (hallgatói laboratóriumok és szolgáltatások formájában)...

Nem engedélyezhető még saját tulajdonú eszközön sem a szórakozás (hálózati játékprogramok futtatása, hálózati forgalmat jelentő

... a tudás szolgálatában

A „HÁZUNK” TÁJÁN

zatának néhány fontos és eddig talán nem ismert részét is csatolták. A Kerekasztal másik oldalán hallgatói és oktatói, munkatársi véleményeket olvashattok arról, hogy Ti mennyire vagytok elégedettek a sulis számítógépeivel. Kellemes szörfölgetést a hozzászólások között és ne feledjétek a Ti véleményetek is számít! Az iksziksi@villanyi.avf.hu címre várjuk őket!

Váraljai Virág

sen növelő szórakoztató kép- és hanganyagok továbbítása....

2.3.1. Tilos más felhasználók tevékenységének zavarása, illetéktelen jogosultságok és adatok megszerzése, jogosultságok (felhasználói azonosító, dial-up) bárkinek átadása, a szoftverek és a hardver elemek megromlása, működőképességük veszélyeztetése, eszközök jogosulatlan megbontása vagy önkényes átkezelése, szegmensek tartós megszakítása vagy átépítése, a szoftver licence-jogok megsértése (szerzői joggal védett szoftverek másolása).

2.3.3. A felhasználó köteles együttműködni a kijelölt helyi és főiskolai üzemeltető személyzetével. Az **üzemeltető személyzet utasításait** még ellenkező véleménye mellett is végre kell hajtania. Ilyenkor utólag élhet panasszal az üzemeltetőnél.

2.4.2. A felhasználó **köteles** az eszköz használatával kapcsolatos fontos események, hibák jelentésére az üzemeltető által előírt formában. Különösen köteles tartozékok, elemek hiányát, szoftver vírus fertőzések gyanúját, felfedezett biztonsági lyukakat, problémákat jelenteni. Köteles más felhasználók figyelmeztetésére a szabályzatok betartására, a nem rendeltetésszerű, ill. a szabályzatokkal ellentétes használat jelentésére.

2.4.3. A lokálisan is elérhető adatok, információk csak a **lokális forrásból** használhatóak (pl. központilag járatott news, levelezési listák, újságok). Engedélyhez kötött az ÁVFNET-en kívülről ajánlott on-line szolgáltatások igénybevétele...

5.3.1A szabályzatok, illetve az elvárható gondosság be nem tartásából, a nem rendeltetésszerű használatból, rongálásból, az ezekből eredő üzemi zavar előidézéséből adódó károkért a felhasználó anyagi felelősséget is visel. ...

5.5.1 Biztonsági rendszer feltörése – abban az esetben is, ha ez más vétséggel nem is párosul – az ÁVFNET használatából való **kizárással büntetendő** és fegyelmi eljárás indítandó. Belső és külső felhasználó esetében egyaránt meg kell tenni azokat az intézkedéseket, amelyek az Internet közösséget hasonló támadásoktól a későbbiekben esetleg megvédik.

5.8.1 Meg nem engedett egyéb tevékenység (játékprogramok hálózati futtatása, más felhasználók zavarása, üzemi zavar okozása stb.) figyelmeztetéssel, ismétlődő esetben az ÁVFNET használatából való felfüggesztéssel büntetendő.

„...a diákok tanulmányi munkájuk elkészítését segítő eszközök az iskola informatikai eszközei...”

A Főiskola alapvetően nem kötelezhető arra, hogy az informatika oktatás keretein kívül is biztosítson számítógép-használatot, internet-elérést a hallgatóknak. Ez egy – a Főiskola által biztosított – lehetőség, hogy az oktatási órákon kívül a diákok használják a számítógépes erőforrásokat.

Többnyire két teremben folyik oktatás és másik kettőben szabadon rendelkezésre állnak a számítógépek.

Azt, hogy a hallgatók pontosan mire használják a számítógépeket, csak akkor ellenőrizzük, ha valamilyen probléma merül fel. Arra már volt példa, hogy olyan weblapok elérhetőségét tiltottuk be, amelyek a rendszer leterheltsége miatt az Internet elérhetőségét lelassították.

A célunk természetesen az, hogy a diákok tanulmányi munkájukat segítő eszközök az iskola informatikai eszközei. Az a hallgató, aki ilyen okból szeretne dolgozni a számítógépeken, természetesen elsőbbséget élvez. Az is megtörtént már, hogy a tanulni, dolgozatot írni kívánó személy szólt nekünk és mi helyet találtunk neki termeink egyikében.

A fent leírtak és azon felül még sok mindent pontosan rögzítettünk a Számítógépes Infrastruktúra Szabályzatban. Sajnos ennek tartalmát csak nagyon kevesen ismerik, pedig sok félreértés elkerülhető lenne.

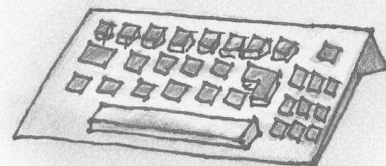
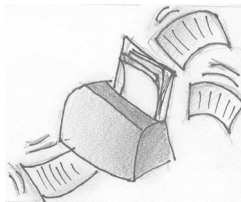
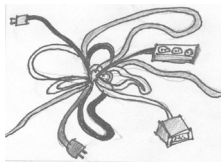
Még a témához tartozik a nyomtatás is, melyet – térítés ellenében is – csak nagyon kevés felsőoktatási intézmény biztosít a hallgatók számára. Ebben előfordulhatnak fennakadások, nagyobb átfutási idők, illetve nyomtatási szünetek, mert az Informatikai Igazgatóság munkatársainak nem ez az alapfeladata.

Lipka László
informatikai igazgató

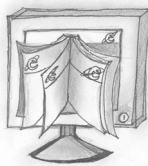
„... aki számítógép elé ül, rendelkezzen alapvető informatikai ismeretekkel”

Körülbelül 90 gép áll a hallgatók rendelkezésére a Főiskolán. Ez a többi főiskola és egyetem számítógép-ellátottságának tükrében igen jónak számít. Hozzá kell ehhez tennem azt is, hogy az iskolánk gépei igen jó állapotúak és felszerelt-ségűek, ami más hallgatók visszajelzései alapján nem mondható el minden felsőoktatási intézmény informatikai eszközeiről. Persze nem mindenki használja a gépeket hasznosan, tanulmányi célból. Múlt évben a valóságshow-k okozta lázas érdeklődés nyomán a Főiskola gépein is számos hallgató kötött nyomon az Interneten az eseményeket, ami olyan szinten leterhelte a hálózatot, hogy nem tudtuk egyéb, az informatikai rendszerhez kapcsolódó feladatainkat ellátni. Ez azt eredményezte, hogy a weblap elérését megtagadtuk a rendszerbe belépő felhasználóktól. Problémát jelentenek még a hallgatók által telepített programokban levő vírusok is. Ezért a tanulók ezt a módszert sem alkalmazhatják már, a rendszer és annak felhasználói, az az a Ti érdekekben. Amire pedig külön szeretném felhívni a figyelmet, hogy az irodánkba gyakran betérnek olyan hallgatók is, akik alapvető számítógépes műveleteket sem tudnak elvégezni, és sokszor nekünk kell elmagyarázni, hogyan mentsek dokumentumaikat, vagy formázzák, szerkesszék meg Word-ben lévő szövegeiket. Tanácsom tehát, hogy aki számítógép elé ül és internetezés helyett dolgozni szeretne rajta, rendelkezzen alapvető informatikai ismeretekkel, amelyek elsajátítására a főiskolai oktatás keretein belül remek lehetősége nyílik.

Molnár Zoltán informatikus

Digitális tankönyvek a jövő?

Jövőre az ideinél 200 millió forinttal többet, 500 millió forintot fordít az oktatási tárca felsőoktatási tankönyv- és szakkönyvtámogatásra: az összeg felét hagyományos, papíralapú könyvekre adják, a másik felét pedig **on-line módon hozzáférhető digitális tankönyvkiadásra** – jelentette be Magyar Bálint oktatási miniszter, a felsőoktatási tankönyv- és szakkönyvvásáron rendezett konferencián. „Minden kiadónak meg kell gondolnia (...), mi az, amit érdemes papíralapon megjeleníteni. (...) Furcsa ellentmondás, hogy ami adott esetben papíralapú nyomtatáson csak pár tucat vagy egy-kétszáz példányban fog el, attól még lehet hihetetlenül sikeres, ha on-line módon is hozzáférhető” – mondta a miniszter. Magyar Bálint beszélt arról is: bár az on-line kiadás teljes költségét eleinte az államnak kell vállalnia, a következő három-öt év feladata egy olyan rendszer kialakítása, amelyben ez a kiadónak is hasznot hozhat. A tárca elképzelése szerint a bevezetendő **intelligens kártyák, diákigazolványok** segítségével mérhetővé válik az egyes digitális kiadványok forgalma, így a kiadók a forgalom arányában részesülhetnek a bevételből – tette hozzá. A diák szabadon választhat majd, mire fordítja tankönyvtámogatását: könyvesboltban vásárol vagy on-line módon „leszedi a könyvet”, kinyomtatja, s a használatért a kártyáról „fizet” – mutatott rá a miniszter. Magyar Bálint az on-line könyvkiadás előnyei közül kiemelte, hogy az „elzárt provinciális piac” helyett átjárást biztosít a külvilág felé, így nagy szerepe lehet a határon túli magyar oktatásban is.

Könyvesbolttal bővül a HIK

Több mint hétezer egyetemista, oktató és kutató látogatta meg januári nyitása óta az információszolgáltatásról és elektronikus tartalomszolgáltatásról ismert Kempelen Farkas Hallgatói Információs Központot (HIK). Ez a szám szeptember óta hetente 250-300 új regisztrációval nő. A magyar felsőoktatás modern központjává nőtt intézmény folyamatos bővítő szolgáltatásait: november óta már könyvesbolt is várja a látogatókat. A szakkönyv-bolt célja, hogy – lehetőségeihez mérten – egybegyűjtse minden fontosabb tudományág felsőoktatási tankönyveit és jegyzeteit, amit mintegy száz kiadó különböző kiadványai biztosítanak. A tudományos lelőhely az egyetemistákat és főiskolásokat tíz százalékos általános-, és esetenkénti akciós kedvezményekkel, valamint kulturális rendezvényekkel várja a jövőben. A könyvesboltban és az internet hozzáféréseken kívül a látogatók használhatják az Elektronikus Információ Szolgáltatás (EISZ) összes adatbázisát, valamint a központ könyvtárban elhelyezett több ezer tankönyvet és jegyzetet. A felhasználók így külföldi és magyar elektronikus folyóiratokhoz, szótárakhoz és egyéb információforrásokhoz férhetnek hozzá. A HIK Budapest központjában, számos egyetem és főiskola közelében található, de a www.hik.hu weboldalon bárki tájékozódhat az ingyenes szolgáltatásokról. A központot naponta több mint nyolcszázán látogatják, és átlag három órát töltenek tanulással, kutatással.

Járjunk egyetemre a neten!

A régióban úttörő kezdeményezésként jelentkezik a **Hollywood Hills College**. A virtuális felsőoktatási intézmény ötvözi a nyugat-európai és az amerikai rendszert. A négy tanszéket (**média, informatika, közgazdaság, pszichológia**) magába foglaló rendszer harmonizál a 2005-ös tantervvel és az uniós oktatási szabványokkal. A diploma államilag akkreditált, honosítható – adta hírül a Westel press. Dr. Kiss László József igazgató elmondta, az amerikai-európai egyetem rugalmas feltételeket kínál. A **négy-hónapos szemesztereket** bármikor el lehet kezdeni. A féléves tesztek, valamint a záróvizsga időpontja is szabadon megválasztható. Ezáltal a tanulmányi idő a szokásoshoz képest akár 50%-al is lecsökkenhet. Az ún. life experience – a célzott diplomához kapcsolódó, az életben szerzett tapasztalatok: munkahelyi, előtanulmányok – plusz kreditpontokat biztosít. Az oktatás nyelve angol, de lehetőség van magyar konzultációra is. Dr. Kiss azoknak ajánlja az internetes egyetemet, akik a korábbi elvárásoknak megfelelő diplomával rendelkeznek, de a jelenlegi követelményeknek nem tudnak megfelelni, vagy időhiány miatt a hagyományos oktatási formát már nem engedhetik meg maguknak.

Bővebb információ a <http://www.hollywoodhillscollege.net/hu> honlapon!

Modernizáció a felsőoktatásban?

November 18-án tartotta ülését a BME Társadalmi Szenátusa „A magyar felsőoktatás modernizációját, az Európai Felsőoktatási Térséghez történő csatlakozását célzó felsőoktatás-fejlesztés koncepciója” témában. A Szenátus megvitatta a CSEFT (Csatlakozás az Európai Felsőoktatási Térséghez) dokumentáció 5. változatát. A fórum a kétféle képzés műszaki vonatkozásai terén fontosnak tartja azt, hogy az új képzési formában végző hallgatók, bármelyik lépcsőn szállnak is ki, munkaképesek legyenek. A szenátus kiemelten kezelte az elitképzés gondolatát, és kijelentette, hogy a reformok kellő anyagi forrás nélkül nem hajthatók végre.

Ösztöndíjváltozások...

Az uniós csatlakozás után a külföldi ösztöndíjak odaítélésének rendje nem fog változni, az adminisztrációs változások többsége csak az ösztöndíjak elbírálói érinti majd – mondta Kardos Anita, a Tempus Közalapítvány PR-csoportvezetője. Most az ösztöndíjak keretszámait többségében államközi egyezmények határozzák meg, a későbbiekben a fogadó ország által felajánlott lehetőségekért a különböző országok pályázói egyszerre versenyezhetnek. Így nem marad kihasználatlanul egy lehetőség sem. A **megpályázható összegek nem emelkednek, de többen utazhatnak majd külföldre**, mint eddig. A megnyerhető összeg a program típusától függően havi 60-130 ezer forintnyi euró. A statisztikák szerint jelenleg a pályázók fele nyeri el az igényelt támogatást.

EDUCATIO 2003

Idén is megrendezték a már hagyománynak számító oktatási kiállítást. Az eseményt Magyar Bálint, a Magyar Köztársaság oktatási minisztere nyitotta meg november 27-én. A kíváncsiskodó látogatókat naprakész felvételi és jelentkezési információk, pályaválasztási illetve karriertanácsok várták.

A rendezvényen természetesen iskolánk is képviseltette magát, csütörtöktől egészen vasárnapig. Segítőkéz HÖK-öseink minden érdeklődő kérdéseire válaszoltak, felvilágosítást adtak a bejutás feltételeiről és iskolánk életéről. Azonban az Iksziksi tagjai sem maradtak munka nélkül, naphosszat jártuk szorgosan a BNV „A” pavilonját és hirdettük diákújságunkat, osztogattuk az ÁVF-et népszerűsítő lufikat. A rendezvénysorozaton mindenki jól érezte magát, és még hasznos információkat is begyűjthettek. Akinek kedve és ideje engedte, akár felvételi példasorokat is megoldhatott, vagy az érdekes előadások hallgatójává válhatott. Reméljük, sikerült minél több diák figyelmét felkeltenünk Főiskolánk nyújtotta lehetőségekre és jövőre itt, az ÁVF-en találkozunk velük, mint golyákkal.

Bernáth Zsófia és Ignác Szilvia

Forrás: EduPress, Népszabadság, Magyar Nemzet és ezek online oldalai, Pályázatfigyelő, Mobilitas honlap

Skultéty Viktor

A Sarki Fény

Éjszaka az égen megjelent egy hatalmas rés, melyből zöld fény áramlott ki, betöltötte az égboltot és ott is maradt több, mint egy órán keresztül. Nem, nem UFO-t láttam, csak a Sarki Fényt Finnországban....

Mi is az a Sarki fény?

Tudományos megfigyelésben a sarki fény (aurora polaris) a légkör felső rétegeiben (70 - 1000 km) keletkező, változatos alakú és színű fényjelenség, amely főként sarkvidékeken észlelhető (északi fény, illetve déli fény). A magnetoszférából a felső légkörbe csapódó elektronok okozzák, fénylésre gerjesztve a légköri atomokat és molekulákat. Megjelenése összefüggést mutat a földmágneses háborgásokkal, illetve a a naptevékenységgel. Vagyis mágneses alapja van az egész fényjelenségnek...

Különleges látványosság a sarkvidékek környékén – s nagyon ritkán, télen, nálunk is – az éjszakai égbolt pazar zöldes felfénylése. A Napból érkező részecskesugárzás a Föld mágneses erővonalai mentén haladva, elsősorban a sarkvidékeken, már néhány száz kilométeres magasságban gerjeszti a gázmolekulákat (főként a nitrogént), s ezek a rájuk jellemző hullámhosszokon fényt bocsátanak ki. A sarki fény (aurora polaris) az északi és a déli féltekén egyaránt előfordul. **Északon északi fény**, korábbi nevén erdei fény (aurora borealis), **délen dél-sarki fény** (aurora australis) a neve.

Időnként a sarki vidékektől távolabbi helyekről is érkeznek beszámoló sarkifény-jelenségekről, s azok még Egyiptomban és Indiában is előfordulnak olykor. Magyarországon az elmúlt két évszázadban összesen tizenhat esetet írtak le. A legutolsó, nem is olyan régen volt Magyarországon...

Forrás: www.gyak.u-szeged.hu

A Betlehemi Csillag

Mi is az a Betlehemi Csillag?

A Biblia szerint a bölcsek jöttek Heródeshez napkeletről, hogy megszületett a zsidók királya, mert látták a csillagot az égen. Erre Heródes titkon hívatta a bölcseket, és pontosan megtudakolta tőlük a csillag föltűnésének idejét. A napkeleti bölcsek követték a csillagot, mely végig előttük haladt az úton, és ott, ahol a zsidók királya megszületett, megállt a ház felett.

Két mozzanat érdekes ebből: az egyik, hogy a csillag a bölcsek előtt haladt (vagyis kb. dél-délnyugat felé látszott), a másik: a csillag megállt.

A részletességen túl vannak további furcsaságok is. Az egyik legmeghökkentőbb, hogy Jeruzsálemből nem látták a csillagot (a bölcsek számolnak be róla Heródesnek), vagyis ha létezett, nem lehetett valamiféle mindenkinek feltűnő, nagyon látványos jelenség. Magyarázatra szorul az is, hogy miért nem számoltak be róla az akkoriban virágkorukat élő megfigyelő jellegű csillagászati kultúrák Kínában, Koreában vagy Dél-Amerikában. (Hiszen a Föld forgása miatt – legalábbis hasonló földrajzi szélességekről – másoknak is látniuk kellett volna.) Fontos továbbá, hogy a csillag jelentést hordozott, amelyet esetleg csak azok a korabeli csillagász-papok érthettek meg, akik akkoriban még asztrológiával is foglalkoztak. Asztronómia (csillagászat) és asztrológia akkoriban még egységet képezett, s utóbbi az emberek gondolkodásmódjára is sokkal nagyobb hatással volt, mint manapság. Igen valószínűnek tűnik, hogy a bölcsek (a háromkirályok) mezopotámiai csillagász-papok voltak.

Csillag volt-e a Betlehemi Csillag?

Kr. e. 6. március 20-án a Hold elfedte a Jupitert a Kos csillagképben. Eközben a Mars is a Kosban tartózkodott. A bolygófedéseknek az asztrológia mindig is nagy jelentőséget. Éppen ezért sokan ezt a ritka jelenséget tekintik a betlehemi csillagnak, hiszen a Mars és a Kos is Júdea jelképe volt, a Jupiter pedig hatalmat és erőt sugároz. A probléma csak az, hogy a jelenség gyakorlatilag nem volt megfigyelhető az ókori Júdeából, s kétséges, hogy bárki is egy király születéseként értelmezte volna.

Van azonban még egy lehetőség, amelynek talán még nagyobb az asztrológiai jelentősége. Ez a **bolygóegyüttállás**, vagyis a planéták olyan elhelyezkedése, amikor mozgásuk során szorosan megközelítik egymást. A bolygók egyébként is kivételezett szerepet játszottak az ókori életben, hiszen istenekként tisztelték őket. Fényességükből adódó különlegességüket csak fokozta, hogy az egyik csillagképből a másikba vándoroltak, s olykor igen szeszélyes pályát futottak be. Időnként előfordul, hogy az év során általában kelet felé mozgó planéta a Földről szemlélve megáll, majd visszafelé kezd haladni az égbolton, hogy aztán ismét visszatérjen a „helyes” irányba. Ma már tudjuk, hogy e hurokvetésnek nevezett folyamat valójában csak látszólagos mozgás, az ókoriak számára azonban a csillagászat egyik központi problémáját jelentette. Mindenesetre egy bolygó képes eleget tenni a Biblia azon követelményének, hogy „megáll egy hely felett”.

Volt-e bolygóegyüttállás a kérdéses időszakban?

Nos, ha megvizsgáljuk akkori helyzetüket, lélegzetelállító felfedezést teszünk: Kr. e. 7-ben a Jupiter és a Szaturnusz ún. nagy együttállásban voltak a Halak csillagképben! E rendkívül ritka – 843 évente előforduló – jelenség során **a két bolygó néhány hónap leforgása során háromszor került együttállásba**, mivel egymás közelében végezték a hurokvetést, csak különböző sebességgel. Így többször is eltávolodtak egymástól, illetve megközelítették egymást. Tény, hogy Kr. e. 7. június 4-én, október 2-án és december 10-én a Jupiter és Szaturnusz egymás szoros közelségébe kerültek. Ez már akkor is valóságos csillagászati szenzációnak számított, amelyet ki tudtak számítani: mezopotámiai agyagtáblák bizonyítják, hogy a csillagász-papok előre készültek a megfigyelésre. Ugyanakkor a nem szakemberek számára nem volt feltétlenül lenyűgöző jelenség („Jeruzsálemből nem látták”), hiszen még a legnagyobb közelség idején is kb. két holdtányérnyi távolság volt a két bolygó között, vagyis nem olvadtak össze egyetlen vakító égítéstté.

Legalább ilyen fontos volt azonban **az együttállás asztrológiai jelentése**. A Szaturnusz hagyományosan a zsidó nép bolygójának számított, gondoljunk csak például a szombat angol elnevezésére (Saturday, ami a Szaturnusz nevéből ered). A Jupiter a legnagyobb planéta, a bolygók királya, avagy a királyi bolygó. Kettejük találkozása – ráadásul egymás után háromszor – a Halak csillagképben zajlott le, amely az ókorban a születés szimbóluma volt, a zsidók pedig mindig is a Messiás csillagjegyeként tisztelték. Mindez tehát nem jelenthetett mást az akkori csillagász-asztrológus-papoknak, mint azt, hogy a zsidóknak királya születik.

Forrás: <http://www.origo.hu/tudomany/tarsadalom/20011221letezette.html>

Lengyel Anikó

ÁVF Sítábor!

Idén is megrendezésre kerül a már tradicionálisnak számító ÁVF-es sítábor.

A helyszín: Szlovákia, Liptovskí Mikulas (Chopok Jasna).

A szervezők idén is gondoltak rátok: buli, termálfürdő, éjszakai sielés.

A sítábor osztrák kézen van, így jól ápoltak, de mégis csendes osztrák áron. A bárak áráról nem is beszélve.

Gyertek minnél többen, hogy még nagyobb legyen a buli...

A tábor időpontja: 2004. február 4-9. (6 nap, 5 éjszaka)

Érdeklődni lehet a HÖK irodában, vagy a 30/293-8797-es számon Kecsinél.

A hit történelme

A hitet sokféleképpen értelmezhetjük. Van, aki ez alatt Istenben való hitet ért, van aki az önmagába vetett hitet, és vannak olyanok is, akik eleve elutasítják az egész témát. Pedig a hit mindig is jelentős szerepet játszott az emberek életében, már egészen a kezdetektől.

A régészeti leletek és más írásos bizonyítékok mind arról tanúsodnak, hogy az emberek már a civilizáció legkorábbi stádiumában szükségét érezték hinni valami természetfeletti, embernél hatalmasabb erejű dologban. Már a Neander-völgyi ősember – aki Európa és Ázsia térségeiben élt kb. 20-35 ezer évvel ezelőtt – meglepő módon temette a halottait. Gyakran élelmet, tárgyakat raktak a sírokba, és ez a halál utáni életbe vetett meggyőződésükre enged következtetni.

Az ie. 30.000 és 10.000 között készült barlangrajzok különbözően minden addig felfedezett művektől. Ezeket az alkotásokat ugyanis – nem úgy, mint az addigiakat – a készítői elrejtették a világ szeme elől. Mély, alig megközelíthető üregekben, barlangok legeldugottabb pontjain bukkannak fel. A régészek mágiák, varázslatok, beavatások színterének vélik ezeket a helyeket, tehát feltételezik, hogy az őskori emberek is hittek a természetfeletti erőben.

A középkori emberek életében is jelentős szerepet játszott a hit, így igencsak befolyásolta életmódjukat, és felfogásukat. Ebben az időben alakult ki az „üldöztetés” eszméje, amikor egy vallás képviselői nem fogadták el a hitbeli eltéréseket. Ez főleg Európa térségeire volt jellemző.

Történelmünk folyamán számtalan példa van arra, hogy mire képes az ember hite helyességének bebizonyítása érdekében. Sokszor az erőszak, öngyilkosság, de néha még a gyilkosság eszköztől sem riadtak vissza (lásd szent háborúk). A mai világban szerencsére már kisebbségben vannak az olyan tanok, melyek ilyen eszközök felhasználására buzdítanak tagjaikat. A hit tehát az egyik legfontosabb összetevője az emberi természetnek, nagymértékben segít felszabadítani a személyiséget, és a kitartás egyik fő összetevője, ami a mai világban legalább olyan fontos, mint amennyire a régi időkben az volt.

I.e. 1.000 – i.sz. 33-ig olyan hatalmas nevek tűntek fel a hit világában, mint Lao-Ce (i.e. 600), Sakjamuni Buddha (i.e. 563) és Jézus Krisztus (i.e. 6). Ekkoriban csirázik ki a vallás, mely manapság szinte a hittel azonos fogalomvá vált. Bár a lexikonokat nézve a vallások csoportosításánál két kategóriát is találunk: vannak hitvallások és tapasztalat vallások (mint amilyen a buddhizmus és a taoizmus). Ez utóbbiakban a hitet, kicsit más értelemben, a bizalom helyettesíti. Itt a lényeg nem az isteni parancsolatok feltétel nélküli elfogadása és teljesítése, hanem az élet dolgairól szóló tanítások egyéni megtapasztalásán keresztül látásmód elsajátítása.

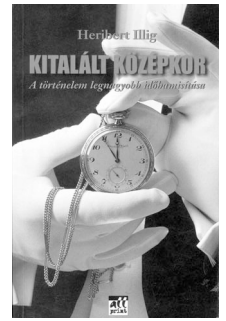
De a hit mindig is mást jelentett az emberek számára. Az őskori ember meg szeretne volna magyarázni a természet jelenségeit, később varázslatokkal, rigmusokkal megpróbálta befolyásolni azt. A városi kultúra kifejlődésekor voltak, akik hatalomszerzésre, annak megerősítésére használták fel (például. Egyiptomban), és voltak, akik életüket áldozták érte. A hit hatalmi törekvésre való felhasználása a felvilágosodás korszakában volt a legjelentősebb. A vallás megalapításától és szétválásától kezdve az embereknek még nagyobb tere nyílt a hiszékenységre felhasználására. Ám maga a hit mindig ugyanazért keletkezett, és ugyanazt nyújtotta az embereknek az évezredek folyamán: biztonságérzetet, hovatartozást, a logikailag nem magyarázható dolgok miértjét.

A hit az egyik legfontosabb dolog az ember életében, bármi is a konkrét tárgya. Segíti az embert, önbizalmat és erőt ad. Meg nem léte hiányérzetet okoz, és ez már a kezdetektől így van, és a mai napig tart.

(Forrás: Carol Nastis, Meryl Potter – Almanac of the uncanny)

Angel (Horváth Anna)

A világ legnagyobb tévHITE, avagy: „A kitalált középkor”

Gondoltátok volna, hogy valójában 2003 helyett csak 1700 körül jár időszámításunk?

Kezemben tartom „A kitalált középkor” című könyvet és azon gondolkodom, hogy az író – Heribert Illig – vagy teljesen örült, vagy hihetetlenül nagy lángelme és történetész.

A német szerző hazájában már hatalmas vihart kavart és megrökönyödést keltett – 1991-ben nyilvánosságra hozott – kutatási eredményeit e könyvben foglalta össze a nagyközönség számára, melyet elsőként magyar nyelvre fordítottak le. Az író véleménye szerint az eddig tanított történelem egy rövid szakaszát – a VII., VIII. és IX. századot – semmi sem lehet nyilvánítani, ahogy ő fogalmaz: „maradék nélkül törlendő”. Az egész ideológiájában az a legmegdöbbentőbb, hogy mindezt a történelmi tények, adatok hiányára alapozza. Szerinte például egyértelmű jel, hogy Nagy Károly hódító csatározásai nyomán sem egy halottat, sem egy törött lándzsát nem találtak, mert az igazság az, hogy Nagy Károly és kora nem létezett, az egész csupán egy kitaláció. A jó pár ehhez hasonló kaliberű állítása méltán háborítja fel az embereket, ám álláspontját érdekes módon számos tudományos fórumon véde már meg történetész kollégáival szemben, akik gyakorlatilag 1991 óta nem találnak fogást jól kidolgozott gondolatmenetében. Sőt Heribert Illig továbbmegy! E könyvében nem csak minden idők legnagyobb történelemhamisítási eseményéről számol be, hanem pontosan meg is nevezi hogy kik, hogyan, hol és mikor követték el – tudatosan, vagy öntudatlanul – ezt a röpke 300-éves „kis” ferdítést. A nem kevés előtanulmányokat és ismereteket igénylő nehéz olvasmányt méltán nevezhetnénk izgalmas történelmi kriminek is, mert a leleplezések „Poirot”-i agyafürtséggel követik egymást.

Ha Téged is érdekelnek a múlt rejtelmek, vagy a tévHITEkre alapuló eseménysorozatok, akkor a téli szünetben feltétlenül olvasd el ezt az érdekesítő és megdöbbentő könyvet!

Benkő Lajos

Monet és barátai

A Szépművészeti Múzeum a budapesti Francia Intézet és a djoni Musée des Beaux-Arts közreműködésével – majd száz év után – nagyszabású kiállítást rendez

Monet és barátai címmel. Harminchárom európai és amerikai gyűjteményből (például: New York – Metropolitan Museum; Washington – National Gallery; London – The National Gallery) érkeznek festmények, rajzok és szobrok a bemutatóra, melyet a Szépművészeti Múzeum három Monet-festményével, valamint rajz- és sokszorosított grafikai gyűjteményének legszebb negyven lapjával egészít ki. A nem mindennapi kiállítás érdekessége, hogy a magyar állam 25 milliárd forintos kezességet vállalt, mely eltörpül a műalkotások valódi, felbecsülhetetlennek mondott értéke mellett.

A látart az impresszionista mesterek – többek között – Manet, Pissarro, Renoir, Boudin, Sisley, Seurat alkotásait tematikus csoportokba rendezi (arcképek, a normandiai táj, a tengeri táj, a londoni, hollandiai és velencei utazások, a Szajna partja, a kert és a park), emellett külön hangsúlyt fektet az idős Claude Monet, valamint a szobrász Auguste Rodin barátságának illusztrálására.

A Monet és barátai című kiállítás a Szépművészeti Múzeum (1146 Budapest, Dózsa György út 41. / Tel: 363-2675) frissen felújított első emeleti nyolc kiállítótermében kerül megrendezésre 2003. december 1. – 2004. március 15. között. Nyitva tartás: kedd-vasárnap 10-18.

Forrás: Internet

Benkő Lajos

A Télapó Story eredete

Ha a Télapó történetét akarjuk felkutatni nagyon messzire kell visszamennünk az időben. Tuldonkeppen a Télapó, vagyis az, akit mi Telapónak ismertünk, számtalan legenda és mitológiai alak keveréke.

A **legelfogadottabb történet** azonban a következő: élt egyszer Törökországban a 4. század tájékán egy gazdag, befolyásos püspök, akit Miklósnak hívtak (*Nicolaus of Smyrna*). Nagyon szerette a gyerekeket, és amikor csak tehetett, ajándékokat dobált be a gyerekek házának ablakán. Később a római katolikus egyház a **gyerekek és a tengerészek védőszentjévé** avatta. Névnapiját december 6-án ünnepli.

Németország protestáns területein Szent Miklós az idők folyamán Karácsonyi Emberré vált, Angliában pedig már Karácsonyi Apónak keresztelték. Amerikába is eljutott a híradán bevándorlók által és így lett a neve Télapó.

Egy észak-amerikai monda szerint a piros ruhás, hosszú fehér szakállú, bojtos sapkás Télapó karácsony éjjelén elindul a világba, szánját nyolc rénszarvas húzza, bemászik a kémények és a kandallóra akasztott zoknikba beleteszi a gyerekeknek szánt kis ajándékot.

De miért Finnországban lakik? 1925-ben egy újságcikk szerint mivel a rénszarvasok nem tudnának megélni az Északi Sarkon, ezért a Télapó sem lakhat ott. Így valószínűleg kicsit lejjebb lakik, talán a finnországi Lappföldön. 1927-ben egy népszerű gyermekrádió műsorvezetője, Markus Apó egyenes adásban közölte a gyerekekkel a nagy titkot: a **Télapó Lappföldön lakik** egy Korvatunturi nevű hegyen. S

hogy miért? Mert a hegy, olyan mint egy mezei nyúl füle, és ezen a nagy fülön keresztül hallja a Télapó a világ összes gyerekét, hogy jök-e vagy rosszak! **Természetesen a Skandináv legendákhoz hűen** a Télapónak számtalan kis segítője van, akik kicsi manók, illetve elfek. (Az elfek kb. fele akkora magasak, mint az ember,

kedves, varázserővel bíró teremtmények. Különös ismertetőjelük, hogy a fülük felfele kicsúcsosodik.) Ők is képesek arra, hogy a fülön keresztül hallják, hogy a gyerekek, illetve a felnőttek hogyan viselkednek. Hatalmas, két méter magas könyvekbe **feljegyzéseket készítenek** a hallottakról. Általában csak a jó dolgokat jegyzik le, de ha nagyon szükséges, akkor a rosszakodásokat is papírra vetik. December környékén

az elfek a környező falvakban személyesen is meggyőződnek arról, hogy hol van jó gyerek, a házak ablakához lopóznak, és hallgatják őket, s mikor már nagyon közel van a karácsony a Télapó végignézi a hatalmas könyvet, elolvassa a feljegyzéseket és mindenkinék kiválasztja a legmegfelelőbb ajándékot.

Mivel a hegyet nagyon nehéz megközelíteni – szinte út sem visz oda –, ezért az 50-es évektől a Télapó az **Északi Sarkkörnél**, egy kis finn városka közelében találkozott a gyerekekkel. 1985-re annyira népszerű lett, hogy elhatározta, hogy berendezi az irodáját és egy kis Télapó falut alapít ott, hogy az év minden napján bárki jöhessen hozzá. Ugyanitt felépült a Télapó Postája is, ahol a világ minden szegletéből fogadja a gyerekek leveleit. **Lengyel Anikó**

Ölelés

Zuhannék magasról, ugorva a mélybe
Szabadon repülve vágyódom a térbe
Szállnék, mint a fecske, úsznék, mint a hattyú
S átölelve téged, veled lennék boldog.

Fénylő szemed csillogása
Bennem gyújt száz csillagot
S mosolyodnak ívelt tánca
Testemben lejt lágy tangót.

Vágyódom az ölelésre
Mely hozzád láncolja sóhajom
S fejem kábultan melledre téve
Hiszem, hogy ezt csak álmodom.

A világot ölelném, rétet és mezőt.
Ájultan feküdnék, sírva a homokban
S nevedet halkán suttogva szólnék
Minden szál fűhöz és kőhöz a pataokban.

Hogy mit érez a lilium
Ha gyengén hozzáér a szél,
Hogy mit érzek, ha rád nézek,
Arra a szó nem elég.

Szeretnék én is a részed lenni
Akár egy kabát, akár egy lánc
Mely ismeri testedet, s örökké érz
A belőled áradó szüntelen varázst.

Érezném illatod, védnélek a hidegtől
Díszíteném nyakadat, s hallanám a szavakat,
Melyek láncostem alatt születnek a beszédre
S hangod mámoros zajában jutnak el a napfényre.

Vagy lennék a bőröd, s érezném sóhajod
– Az életem lenne minden szívdobbanás –
S ereidben áramló véredből élnék,
Mint könnyű esőcseppből egy ártatlan rózsaszál.

Incze Nikolettá

Good Bye, Lenin!

**Az NDK tovább él 79 m²-en
Szín., fel., német filmszatíra,
121 perc, 2003.**

R.: Wolfgang Becker

A novemberben bemutatásra került film Németországban már nagy sikert aratott! A forgatókönyv, a zene, a szereplők alakítása... mind hozzájárult ahhoz, hogy a film egyaránt legyen dráma és vígjáték. Szokatlan módon a két műfaj keveredése nem okoz zavart, csupán élvezhetővé teszi a valóságot.

A berlini fal leomlása után Christiane Kerner családjában nem alakulhat ki az össznémet lét. A gyermekeit (Alex-t és Ariane-t) egyedül nevelő anya, aki az NDK elkötelezett híve, a kommunista rezsim fennállásának 40. évfordulóján szívinfarktus következtében kómába esik. Ébredése után – egészsége védelmében – nem tudhatja meg, hogy időközben felvirradt a kapitalizmus hajnala.

Alex elhatározza, megtesz mindent annak érdekében, hogy édesanyja ágya körül megteremtse egy mini NDK-t! A szoba visszarendezése még csak az első fok, kukában turkál Spreewald csemegeborka után, régi befőttes

üvegeket tölt tele új áruval, születésnapra úttörőket bérel felgyőzelmi dalok éneklésére, barátmunkatársa segítségével pedig híradót hamisít...

Az igazi bonyodalmak azonban akkor kezdődnek, amikor Christiane unokájával együtt talpra áll és sétálni indul. Ekkor kellene Good Bye-t mondania a helikopteren éppen égbe emelkedő Leninnek.

Kegyes (?) hazugságok, mamaápolás, ürhajó- és fociesemények közepette a két fiatal megtalálja élete párját. A Mama keleti márkáját elfűjja a nyugati szél, megszületőben van az első össznémet baba... A film végére a teljes igazság is kiderül, ami szokás szerint, cseppet sem az, aminek látszik!

A majdnem öt milliárd eurós költségvetésű filmet a nyitó hónapban hatmillió néző látta a német mozikban, szerintem nem sokan csatlódtak!

A film által elnyert díjak:

Berlini Filmfesztivál (2003): Blue Angel-díj a legjobb európai filmnek.

A film 2003-ban nyolc kategóriában nyerte el a Német Filmdíjat, többek között a közönségsdíjat és a legjobb film díját. **Bernáth Zsófi**

Újra Phil-Wax Filmklub

Ebben a félévben nagy hallgatás vette körül a Filmklubot. Nem véletlenül: 2004-től megújult gárda várja a filmimádókat egy-egy kellemes estére. A szervezők csoportja két lelkes taggal bővült Szarka Noémi (Vsz/N/III.) és Digon Orsi (Úsz/N/I.) személyében. Ők a következő félévtől a reklámozásban vállalnak majd szerepet, így friss ötletekkel, új filmekkel és számtalan meglepetéssel találkozhatunk! Újraéled a klub-jelleg, a filmek előtt forró tea, nyereményjáték, a vetítések után pedig hangulatos, gyertyafényes beszélgetés várható.

Mindenkire számítunk a már megszokott helyen, az első emeleten a 600-as előadó előtt, a filmeket és a konkrét időpontokat januártól tesszük közzé.

Üdvözléssel: a szervezők

E helyen minden alkalommal egy körkérdést teszünk fel oktatóknak, munkatársaknak, egy az adott szám tartalmához kapcsolódó témában. E körkérdést e-mailen tesszük közzé, s alább a beérkezett válaszokat közöljük. Ebben a hónapban arra a kérdésre lehetett válaszolni, hogy

MILYEN BABONÁID VOLTAK DIÁKKORODBAN?

Trolival mentem az egyetemre és azt számoltam, hogy utcasarkonként hány gépkocsi parkol. Ha legalább tizet vagy annak többszörösét számoltam, akkor úgy éreztem, hogy szerencsém lesz a vizsgán.

Lőrinc Péter

Vizsga előtt az egyetemen (Miskolci Egyetem, hallgató koromban: Nehézipari Műszaki Egyetem, korábban a keresztségben: Rákosi Mátyás Nehézipari Műszaki Egyetem...) levő ormóttalan fekvő nőalak szobor ('Kő Kati') aránytalanul kiemelkedő hm, szóval nem előnézeti részét kellett kötelezően megsimogatni. (Kő volt a szentem, mint neve is jelzi, emiatt a favorizált rész sajnálatosan nem lett oly csillogóan fénylő, mint Júliáé a veronai udvarban). Ja igen, még vers is íródott hozzá hallgató koromban, ennek befejezése:

...az aula előtt állok és magamban nevetek,
Hisz' tanár és diák egyenlő Teneked,
Mert egyet látunk csak: hatalmas feneked!
Pardon a komolytalan emlékezésért:

Márkus Tamás

Azt mondogattam magamnak,
hogy milyen jó lesz utána a sör a
Pipa tanszéken

Kelen András

1. Lépcsőfordulóban kizárólag balra kanyarodva indultam fel.
2. Soha nem mentem el pisilni vizsga előtt.

Utólag be kell vallanom, egyik babona sem működött maradéktalanul, sőt, inkább rapszodikusnak mondhatom hatékonyságukat. Valószínűleg ez a tény is jelentősen befolyásolta a babonákhoz fűződő viszonyomat. Különösen

a második, mert volt úgy, hogy több órai várakozás után ugyan sikerrel, de gyötrő fejfájással vizsgáztam le. Amúgy az is lehet, hogy rossz babonákat találtam ki magamnak – ez esetben a babonák igenis érvényesek, csak jól kell őket megválasztani.

Gellért Kis Gábor

Valamikor régen, úgy 30-35 évvel ezelőtt, a vizsga napján mindig nagyon ideges voltam. Egyik reggel idegességemben a könyvespolcon lévő könyveket nézegettem és megakadt a szemem kedvenc festőm, Gauguin albumán. Elfogott a vágy azután a végtelen nyugalom után, amit a képei tükröznek és mely világban, ugye a vizsga mint olyan ismeretlen volt (nem is beszélve a modern közgazdasági tantárgyakról). Levettem a polcra az albumot, belelapoztam és elfogott a nyugalom. Ettől kezdve minden vizsga napján elindulás előtt a Gauguin albumot lapoztam. Hogy ezért-e, nem ezért-e, egyetlen egyszer volt csak utóvizsgám – igaz, akkor háromszor kellett elmennem, egy aláírásért. És akkor tandíjat fizettem egy félévig 4,5 átlag mellett, és nem kaptam ösztöndíjat. De ez már egy másik történet.

Kováts Ildikó

Semmi. A hallgatóknál ZH-kon is látok kész mű-állatkertet, de nem tudom átérezni ennek a jelentőségét.

Nagy István

Minden vizsga előtt elmentem fodrászhoz. Csoporttársaim azt hitték, hogy ide sorolandó az is, hogy mindig a „szerencse ruhámban” vizsgázom. Ez utóbbi nem így volt, az az egy ruhám volt.

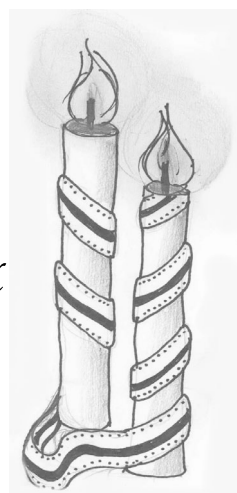
Székács Anna

Életem legelső vizsgáján a szegedi bölcsészkaron Logika tantárgyból elégséges osztályzatot kaptam. A szégyenletes dolog a következőképp esett meg: tanárunk öt hallgatót hívott be egyszerre, mindenki megkapta a tételét, amit papíron ki kellett dolgoznunk. Ki is dolgoztam a sajátomat: a „Negáció” volt a téma, majd mivel ötödikként mentem be, végig kellett hallgatnom a többiek feleletét. Mások feleletét/nyögdécselését hallgatva egyre jobban elbizonytalanodtam, jó-e, amit írtam, ezért minden egyes felelőnél valamit javítottam rajta. Természetesen, mire rám került a sor, az egész vázlatomnak semmi értelme nem maradt, már szóban sem volt mit javítani rajta. Borzasztó élmény volt, hogy én, aki mindig nagyon jó tanuló voltam, ilyen rosszul szerepeltem az első egyetemi megmérettetésen. Azután mindig igyekeztem legelső vizsgázóként bejutni. Sokszor ennek érdekében már reggel 6-ra odamentem a vizsga helyszínére, de megérte, mert szóbeli vizsgáimmon ezután mindig jelest kaptam.

Fenyvesi Erzsébet

Én azt tapasztaltam, hogy az összedet babonákat az ember végig viszi magával az élet során. Személyesen a fekete macskától tartok, főleg, ha az átvágja az utamat. Ha lehet, kikerülöm a „veszélyes szakaszt”. (volt már rá példa, hogy az óráról pár perccel elkéstem emiatt). Diákoktól kaptam pár ellen tippet. A másik babona az, hogy a jó egészséget mindig lekopogom és hálát adok érte az Istennek.

Kovács Edith

Szép, békés, fehér karácsonyt
és sikeres, vidám,
UV-mentes Újévet kívánunk
az Ikszikszí minden kedves
olvasójának!
a Szerkesztőség

